

KLACHTEN 2 : KLACHTEN NA ACHTEN

(in de 70's)

PAUL COPPENS

KLACHTEN 2

KLACHTEN NA ACHTEN

(in de 70's)

klucht van
Paul Coppens

AUTEURSBUREAU ALMO bvba
Coremansstraat 34 bus 8
2600 Berchem
Tel. 03/260.68.16

Dit werk mag slechts worden opgevoerd worden
na voorafgaande schriftelijke toelating van

AUTEURSBUREAU ALMO bvba
Coremansstraat 34 bus 8
2600 Berchem
Tel. 03/260.68.16
E-mail info@almo.be
www.almo.be

waar de nodige teksten kunnen worden aangekocht.

KLACHTEN 2 : KLACHTEN NA ACHTEN (in de 70's)

KLUCHT van Paul Coppens

PERSONAGES (in volgorde van opkomst)

ROBERT	chef klachtenbureau
STANS	kuisvrouw
KAREL/EVERT	klerk/inbreker (dubbelrol)
ILSE	vrouw van Evert
ADELINE	vrouw van Karel
NEST	man van Stans
SYLVIE	liefje van Robert
DAISY	dactylo
FRANK	man van Daisy.

DECOR:

Een klachtenbureau in het grootwarenhuis “Janco”. Bureau, bureaustoel, een gewone stoel, Er zijn vijf deuren : de inkom (naar de winkel toe), deur naar dactylokamer, deur naar archiefkamer, deur naar ‘kuiskot’, deur naar voorraadkamer. Voor de achterwand staan verschillende grote kartonnen dozen tot op manshoogte opeengestapeld waarachter men zich verstoppen. In de achterwand, achter deze dozen, moet er een opening zijn, onzichtbaar voor het publiek, waar men kan verdwijnen. (vooral voor de dubbelrol) Wat betreft de fragmenten van de liedjes: uiteraard kunnen andere liedjes uit de jaren 70 gebruikt worden.

INHOUD

Halfweg de jaren 70. De jaren van de playbackshows. Het hele knotsgekke gebeuren speelt zich opnieuw af in het klachtenbureau van grootwarenhuis “Janco.”

Chef Robert en zijn klerk Karel moeten voor de zoveelste achtereenvolgende avond overwerken. Pech voor Karel die pas getrouwd is met zijn Adeline. Maar diezelfde avond heeft er zich een jong koppel in het warenhuis laten insluiten, met de bedoeling die nacht hun slag te slaan. En wat blijkt... hij is de dubbelganger van... Karel.

Net die avond komt Adeline haar ventje bezoeken en botst op de inbreker die ze natuurlijk voor haar man houdt. Voeg daarbij nog de kuisvrouw die steeds meer de smaak van playbackwedstrijden te pakken heeft en volop hits uit de jaren 70 oefent, Roberts nieuwe liefje die stikjaloers is en zijn ex-liefje/secretaresse die komt vertellen dat ze in blijde verwachting is en meteen komt men tot een vuurwerk van knettergekke toestanden.

“Klachten na Achten (in de 70's)” is een vervolg op “Klachten (in de 70's)”, maar staat op zichzelf. Het is dus niet noodzakelijk dat men eerst “Klachten” heeft gespeeld. Andersom kan niet.

KLACHTEN 2 – KLACHTEN NA ACHTEN (IN DE 70'S) is de remake van ‘Klachten na achten’.

Paul Coppens – januari 2019

EERSTE BEDRIJF

Robert zit aan zijn bureau, worstelt zich door een vrij grote hoop papieren. Hij blaast, is nerveus. Slaat een dossier dicht.

ROBERT Werk! Werk! En nog eens werk! *(kijkt op zijn uurwerk)* Allee beziet dat... 't is al zo laat en we zitten hier nog te ploeteren. Overwerk! Overwerk! Overwerk! Dat het hier deftig mijn voeten uithangt. Da weet ik.

Vanuit de winkel komt Stans, de kuisvrouw op. Ze duwt haar kuiskarretje voor zich uit. Op haar kuiskarretje staat een plankje gemonteerd waarop een cassette recorder staat. Er speelt muziek. Stans is blijkbaar goed gezind, huppelt mee met de muziek terwijl ze haar kuiskar verder duwt.

STANS Ah Robert! Zijde gij hier nog, manneke? *(zet de muziek af)*

ROBERT Stans alstublieft, mij niet storen hé!

STANS Tja, vroeger liep ik u nog meer in de weg. Toen moest ik hier 's morgens komen kuisen. Nu doe 'k alleen nog de bureaus en die zijn voor na d'uren. Eigenlijk nog best zo. Vroeger deed ik de hele winkel maar dat was niet meer te doen.

ROBERT Ja, 't is nu een andere kuisfirma die daar voor instaat. Maar gij mocht blijven dankzij uwe nonkel... meneer Alfred Jansens, den directeur.

STANS Als gij overuren klopt, komen wij mekaar tenminste nog eens tegen.

ROBERT Ja, zoals gisterenavond en eergisterenavond en eer-eergisterenavond enz... Ziet eens wat een stapel dossiers hier nog liggen. Die moeten allemaal zo rap mogelijk behandeld worden en opgelost.

STANS Amai. Da's 't er wel over. Maar peins nu niet da'k compassie met u heb.

ROBERT Dat verwacht ik ook niet van u. En hebt gij gedaan?

STANS Ik begin nog maar just.

ROBERT Hier moet ge niet te veel in de weg lopen.

STANS Doet alsof ik er niet ben.

ROBERT Dat zal niet gemakkelijk zijn, u kennende.

STANS Wat wilt ge daarmee zeggen, pattatterke? *(zet de recorder aan, de muziek van daarstraks speelt nu verder)*

ROBERT Dàt wil ik zeggen. Waarom moet gij altijd kuisen met muziek en show en veel lawaai en gedoe?

STANS Ge weet toch dat ik nog altijd meedoe aan de plaabakshows.

- ROBERT En zet dat af! *(Stans duwt recorder af)* Vanals jij hier de playbackwedstrijd van warenhuis "Janco" gewonnen hebt doet ge niet anders meer.
- STANS Ik word al de "Plaabakkwien" genoemd. En 'kwien' dat wilt zeggen koningin.
- ROBERT Playbackqueen? Allee gij. En wie noemt u zo?
- STANS Mijne rolmops.
- ROBERT Uwe man dus.
- STANS Ja. En volgend weekend is er weer ne wedstrijd. Daarmee da'k nieuwe liedjes inoefen. En ik zoek altijd de hits van deze jaren! De gouden jaren 70. Ah ja, want ik ben de 'kwien' van dit cécémelkium.
- ROBERT "Millennium" bedoelt ge zeker.
- STANS Just. Awel ja, ge verstaat me wel... de "kwien" van dees jaren... de seffenties! Hier zie...

Op de cassette recorder zet ze nieuw nummer op. Ze begint daarbij te playbacken met veel schwung en gehuppel. Ze gebruikt een borstel (of attriboot van haar kuisgerief) als micro.

Baccara - Yes Sir, I Can Boogie

Mister
Your eyes are full of hesitation
Sure makes me wonder
If you know what you're looking for
Baby
I wanna keep my reputation
I'm a sensation
You try me once, you'll beg for more

Yes Sir, I can boogie
But I need a certain song
I can boogie, boogie boogie
All night long
Yes Sir, I can boogie
If you stay, you can't go wrong
I can boogie, boogie boogie, all night long

Ze "zingt" het lied niet volledig. Robert doet haar immers stoppen.

- ROBERT Stans, stop maar al! *(ze zingt nog even verder)* STOOPPP!!!
- STANS *(zet met tegenzin de muziek af)* 't Is al goed... muziekbaarbaar.
- ROBERT En kom deze bureau straks maar doen als we weg zijn. Er zijn toch andere bureaus die ge nog moet kuisen?

STANS Ge wilt mij weg? 't Is al goed... oelewapper. 'k Zal dan eerst den bureau van de leveringen doen.

ROBERT Doe dat.

STANS Tot subiet, pieletutmans. (neemt haar kuiskar en rijdt naar de deur winkel, begint weer te zingen: "Yes sir, I can boogie... af winkel)

ROBERT Playbackqueen! Playbacktriën zeker! Nu denkt ze dat ze àlle playbackwedstrijden zal winnen. (neemt dossier, bladert erin, neemt er verschillende papieren uit, we zien dat het niet gaat) Neen! Neen! Neen! Da's niet te doen! Karel! Kàrel!!!

Karel op uit de dactylokamer. Is zeer onhandig. Hij heeft een volledig afgerold inktlint van een typemachine in zijn handen.

KAREL Ja, chef?

ROBERT Da's niet vol te houden! Ik raak erin verstrikt

KAREL (onhandig bezig met het volledig afgerold lint) Verstrikt... Tegen wie zegt g'het, chef.

ROBERT Hier, doet gij verder. Ik moet nadenken over de eis van meneer Olivier van Ramon Toys.

KAREL Een wreed geval, amai.

ROBERT 't Zal nog nie. Zijn speelgoed trekt helemaal op niks. Aan elk product van hen is er een fout en nu moet alles zo vlug mogelijk de deur uit. Daar moeten wij dan ook nog voor zorgen.

KAREL 't Is wreed, 't is wreed. Hé chef? 't Is wreed hé.

ROBERT Ramon Toys! Tjonge jonge, wat nen brol. (ziet nu hoe Karel staat te sukkelen met het lint) Zeg, wat hebt gij voor?

KAREL 't Lint van het tipmachien zat tussen d'ijzerkes.

ROBERT En net nu we zonder dactylo zitten hebben we werk tot over ons oren. Waarom moest Daisy nu verdorie een maand verlof zonder wedde nemen?! En meneer Jansens staat dat dan nog toe.

KAREL Ze zijn heel haar huis aan 't veranderen.

ROBERT Jaja, allemaal goed en wel... maar ondertussen zitten wij met de gebakken peren.

KAREL En ik met een gebakken lint. Houdt gij eens vast, chef.

ROBERT (neemt lint, maakt zijn handen vuil) Jamaar, zie nu! Die vuiligheid! Doe dat lint weg!

- KAREL Chef, 'k zou dat hier op dat bobijntje moeten krijgen en dan het andere eind op dat ander bobijntje.
- ROBERT Karel, smijt dit weg en haal uit de voorraadkamer een nieuw lint! Er zijn er genoeg. (bekijkt zijn handen) Verdomme, bezie mijn handen nu!
- KAREL Hier, ge moogt mijne zakdoek gebruiken, chef. (geeft hem zijn zakdoek, die ook al onder de inkt zit)
- ROBERT (kuist zijn handen af aan de vuile zakdoek, merkt het nu pas) Ah neen hé! Zie nu!
- KAREL Ja, chef, ik zie 't.
- ROBERT Nu zijn nog vuiler.
- KAREL Komiek hé chef.
- ROBERT Smijt die zakdoek ook maar weg! Daar is al meer inkt aan dan aan dat lint. (staat op en gaat af in de archiefkamer, laat de deur open)
- KAREL (roept naar hem) Chef, ge gaat dat waterbakske toch niet vuil maken zeker? En ge moogt mijnen handdoek gebruiken!
- ROBERT (off, archiefkamer) Laat maar!
- KAREL (bekijkt zijn vuile zakdoek) Mijn vrouwke zou niet content zijn, moest ik een zakdoek kwijt zijn. (stopt de zakdoek in zijn linkerzak)
- ROBERT (op uit archiefkamer, gaat zitten, neemt de papieren, stopt ze in een mapje) Hier, dit zijn klachten over het gezelschapspel "Kraak". Er ontbreken in de brandkluis juwelen en geld en er is ook iets mis met de code.
- KAREL 't Is nie pluis met de kluis (lacht om zijn eigen grap)
- ROBERT (bekijkt Karel, heel ernstig) Ha... ha.. ha... Alleen gevonden?
- KAREL Euh... chef... ik moest u vragen van mijn tutterke...
- ROBERT Omtrent onze tutters zijn er nog geen klachten.
- KAREL Neeneen, ik heb het over mijn vrouwke... mijn tutterke.
- ROBERT Ik weet het, Karel, ik weet het. Dit is een zeer onaangename situatie voor u. Pas zes weken getrouwd, dus volop in jullie wittebroodsweken... maar sorry, ik kan u nu geen verlof geven.
- KAREL Maar 't zijn die overuren hé chef. Mijn tutterke zit 's avonds niet graag alleen en daarom moest ik vragen of het nog lang zal duren dat over-ons-oren-werk.
- ROBERT Misschien is het vandaag de laatste keer. Maar we gaan dan ook wat langer werken. Tot aan de finish.

KAREL Tot daar?

ROBERT Nu de korte pijn en dan zijn we er vanaf.

KAREL Dus, we gaan vanavond nòg langer werken? Tot nà acht uur?

ROBERT Tot middernacht als het moet.

KAREL Oeioei, en mijn tutterke krijgt het altijd wreed benauwd na achten.

ROBERT Als ge klachten hebt, Karel, ga dan maar bij de directeur, meneer Jansens. Hij en Olivier van Ramon Toys zijn twee handen op één buik. En het is daarom dat ik best uitvoer wat die Olivier eist

KAREL *(ondertussen nog meer verstrikt in het lint)* Goh zeg, dan heb ik liever een inktlint zonder lint en zonder inkt *(legt het lint op de papieren)*

ROBERT In godsnaam, doe dat lint weg! *(neemt vuilbakje, reikt het Karel aan)* Hier.

KAREL Moet dit eerst niet schoon opgerold worden, chef?

ROBERT In da bakske! En rap!

KAREL Zonder op te rollen?

ROBERT Karel, als ge hier nog lang gaat staan foefelen met dat lint, dan zal ik ù eens oprollen! Begrepen!

KAREL Ja, chef. Nee, chef.

ROBERT Hoe ja-nee?!

KAREL *(duwt onhandig het lint in het vuilbakje)* Ja, chef, ik heb het begrepen. Nee chef, da moet nie opgerold worden.

ROBERT *(zet vuilbakje op z'n plaats)* En haal nu als de bliksem een nieuw lint en ga weer aan het werk!

KAREL Ja, chef. *(af in voorraadkamer, doet deur achter zich dicht)*

ROBERT Amai zeg, gaat die nu echt zo onnozel blijven? Bon... eerst Sylvie bellen. Die zal ook content zijn. *(draait nummer, wacht even op aansluiting)* Ik kan weer niet haar toe... *(zucht)* oké.... *(in hoorn:)* Ah Sylvie, schatje... ik ben het... awel, ik ben hier ook heel druk bezig... overuren hé... nog maar eens... Maar 't is de laatste keer, we gaan door tot als 't gedaan is. Dus, het kan wel heel laat worden en ik kom niet meer langs.... Oh wacht, wacht, wacht... denkt gij dat ik dat voor mijn plezier doe?... Natùrlijk zie'k u gaarne... Hallo? Hallo? Sylvie??? *(haakt in)* Lap, z'is kwaad. Maar 't zal wel overwaaien. *(voelt zijn maag)* Maar 'k heb wel honger en dat zal nié overwaaien als ik daar niks aan doe. Toch best iets gaan halen. *(staat op, opent de deur van de voorraadkamer)* Karel, ik ga efkes naar de bakker hier wat verder. *(kijkt op zijn uurwerk)* Die is wel nog een uurtje open. Moet ik voor u wat meebrengen?

KAREL *(steekt zijn hoofd binnen, we zien dus alleen zijn hoofd ~~**zie verder**~~)* Wat gaat ge halen bij de bakker?

ROBERT *(geprikkel)* Wat voor een stomme vraag is dat nu? Wat haalt ge nu bij nen bakker? Een kilo saucissen!

KAREL Hebben ze daar saucissen?

ROBERT Moet ge ne koek hebben, ja of nee?

KAREL 't Is te zeggen...

ROBERT *(terwijl hij naar de deur van de winkel gaat)* 'k Zal u wel iets meebrengen.

KAREL Een rozijnenbrood.

ROBERT *(keert zich meteen om)* Wablieft?! Een heel brood?!

KAREL Alleen de rozijnen dan. *(trekt zich terug, doet deur dicht)*

Robert zuchtend af

Even is de scène leeg. Dan gaat de deur van de winkel open en Ilse steekt haar hoofd binnen. Ze kijkt rond.

ILSE Oké, 't is veilig.

Ilse op, gevolgd door Evert

***Evert wordt gespeeld door dezelfde acteur die ook Karel speelt. Evert is namelijk de 'dubbelganger' van Karel. Hij is uiteraard anders gekleed. Evert heeft vrijetijdskledij aan, terwijl Karel een kostuum draagt. Daarom ook dat we in de vorige scène alleen het gezicht van Karel zagen in de deuropening. De acteur had zich immers al ongekleeed tijdens het telefoongesprek van Robert. Evert heeft ook handschoenen aan. ***

EVERT Er is nog licht. Die vent zal dus terugkomen.

ILSE Evert, het komt erop aan zo snel mogelijk te handelen.

EVERT Is dit nu echt de enige oplossing, Ilse?

ILSE Schatje, we hebben geen keuze. Ik heb geen zin om van veel te kleine uitkeringen te moeten leven.

EVERT *(nervus)* Jaaaar... ons zomaar in een warenhuis laten opsluiten om na het sluitingsuur onze slag te kunnen slaan... 'k weet nie...

ILSE Het is de schuld van die dikke nekken. We zijn onze job kwijt omdat die geldwolven een nieuwe fabriek in 't buitenland opstarten en hier sluiten.

EVERT Ilse, dit is eigenlijk niks voor ons.

ILSE Het komt wel in orde. Omdat we het samen doen. Zoals we altijd alles al samen hebben gedaan. Zoveel jaren samen op dezelfde afdeling van de fabriek. Dan getrouwd... en samen...

- EVERT ...Gaan we nu werk zoeken.
- ILSE Ja, dat gaan we doen. Maar zullen we morgen al iets vinden?
- EVERT En toch voel ik me hier niet goed bij.
- ILSE We nemen alleen mee wat we het meest nodig hebben. 'k Heb gezien op het bordje aan de deur dat dit het klachtenbureau is. (bekijkt de stapel dozen) In geval van onraad kunnen we ons hier ergens verstoppen.
- EVERT En die vent die we zien buitengaan hebben?
- ILSE Ach, die is gewoon vergeten het licht uit te doen.
- EVERT En stel dat er een alarm afgaat? En rechtstreeks verbonden met de politie?
- ILSE Evert, zaag zo niet. Luister, om zoveel mogelijk te verzamelen moeten we elk een kant kiezen.
- EVERT Hebt gij de lijst?
- ILSE (haalt blaadje papier uit haar zak) Jep. Maar nu dat ik de hele winkel vandaag heb rondgelopen en heb gezien wat ze hier allemaal hebben, ga ik er nog wat bijschrijven. Evert, haal nu eerst een karretje.
- EVERT Allee vooruit dan maar. (haalt diep adem en gaat dan af in winkel)
- ILSE (bekijkt haar lijst) Op de afdeling kleding... ondergoed... badjassen... T-shirts... van die moderne met felle kleurkes.... Hemden... broeken... jeans. We hebben tijd genoeg om ze te passen. Goh zeg, waarom voor Evert effenaf geen kostuum... Daar zal hij chique mee staan. Als hij dat wil dragen tenminste... schoenen... moeten we zeker hebben... (**de lijst kan langer gemaakt worden, volgens de tijd die de acteur nodig heeft om zich van Evert terug in Karel te kleden**)

Ilse maakt aantekeningen op het lijstje. Terwijl ze daarmee bezig is – aan de deur van de winkel - met haar rug naar de andere deuren, gaat de deur van de voorraadkamer open en Karel komt op. Hij heeft een nieuw inktlint. Hij doet de deur van de voorraadkamer dicht en gaat meteen de dactylokamer binnen, doet deur dicht. Hij heeft niet eens Ilse gezien. Ilse heeft de open en dichtgaande deuren gehoord, maar Karel niet gezien. Ze kijkt verwonderd naar de deur van de dactylokamer. Ze sluipt er voorzichtig naartoe. Luistert even en doet dan heel stil en voorzichtig de deur open. Gluurt naar binnen. Ze schrikt en kan maar net een gil onderdrukken. Doet vlug heel stil de deur weer dicht. Op dat ogenblik horen we buiten Stans zingen. Ilse schrikt en rent hals over kop achter de stapel dozen. We zien haar wel aan de andere kant staan. Ze volgt het hele gebeuren. Stans komt binnen via de winkel. Haar cassetterecorder staat aan. We horen de muziek. Het lied is al halfweg. Haar kuiskarretje duwt ze voor zich uit. Met schwung brengt ze haar nummer rond haar kuiskarretje.

Dalida – Gigi L'Amoroso.

La foule s'écriait
 Arriva, Gigi l'Amoroso
 Croqueur d'amour, l'œil de velours comme une caresse
 Gigi l'Amoroso
 Toujours vainqueur, parfois sans cœur
 Mais jamais sans tendresse
 Partout, c'était la fête quand il chantait
 Zaza, luna caprese o sole mio
 Gigi Giuseppe
 Mais tout le monde l'appelait Gigi l'Amour
 Et les femmes étaient folles de lui, toutes
 La femme du boulanger, qui fermait sa boutique tous les mardis pour aller
 La femme du notaire qui était une sainte et qui n'avait jamais tromper son
 Mari auparavant
 Et la veuve du colonel
 La veuve du colonel qui ne porta plus le deuil parce qu'il n'aimait pas le
 Noir
 Toutes, je vous dis...

Stopt. Zet recorder af.

STANS Jawadde... da's wel ne moeilijken tekst. 'k Zal maar iets anders instuderen. Allee, de Robert is toch weg. Kan ik hier eindelijk beginnen. (kijkt naar de hoop papieren op het bureau) Amai, wat nen brol. En 't schoonste van al, ik moet dat hier afkuisen en ik mag naar niks kijken. 't Zijn mijn affaires nie. pff, 't is toch allemaal maar reutemeteut. (maar blijft naar de papieren kijken, kijkt even rond, de verleiding is te groot) Alhoewel... (neemt een blad papier en leest) "Juwelen, waarde 8 miljoen Belgische frank. Zes ringen, zeven armbanden... (schrikt, kijkt op) Potverdekke... (kijkt nog eens rond, leest dan verder) ... en 4 miljoen Belgische frank in briefkes van 10.000. (schudt eens met haar hoofd) Wauw! (leest) ... in een kluis... en de code... maar die staat niet ingevuld. (leest verder, maar murmelend, dus onverstaanbaar, dan toch zichzelf) Jawatte mijn frak...

Tijdens het voorlezen van de brief zagen we reactie van Ilse.

Karel op uit de voorraadkamer. Stans schrikt en gooit snel de papieren op hun plaats. Ze doet alsof ze aan het werken is en ordent de papieren. Karel heeft nu ook moeilijkheden met het nieuwe lint.

KAREL Ah... Stans...

STANS Euh... dag Karel... Euh... hebt gij iets gezien? (duwt de papieren zo ver mogelijk van zich weg)

KAREL (bezig met bobijntje) 'k Zie dat het een speciaal systeem is.

STANS De code?

KAREL Wablieft?

STANS Code... euh... code d'or! Hebt gij mijne chocolat niet gezien?

KAREL Stans, wilt gij mij efkes helpen? Ik moet dit lint op dat tipmachien krijgen, maar dat kronkelt langs alle kanten behalve naar de goeie kant.

STANS Is 't misschien een kronkelmachien?

KAREL Ik peins 't.

STANS Of hebt ge kronkelhanden?

KAREL Kan ook.

STANS Ge zijt er anders wel ne wirwar van aan 't maken.

KAREL We moeten dat strak houden en dan die bobijntjes oprollen en dat dan met juist gepaste afstand daartussen op die ijzerkes steken. En dan nog iets meer aantrekken en dat onder de haagskes wringen.

STANS Simpel hé.

KAREL Maar ge moet daar met tweeën voor zijn. Dus als gij hier wilt vasthouden.

STANS *(neemt het lint tussen duim en wijsvinger)* Met alle plezier, flipper.

KAREL En nu ga ik zo achteruit tot aan mijn tipmachien. Ah ja, ik ga terwijl die papieren meepakken.

STANS Huhum... zijn dat geheime documenten misschien? *(neemt mapje, stopt het onder zijn oksels)*.

KAREL Die mogen wij alleen zien op dezen bureau. Niemand anders. Allee, blijft gij hier staan en ik ga naar daar.

Karel gaat achteruit de dactylokamer in. De deur blijft open.

*** Achter de scène moet iemand het lint overnemen, zodat de acteur zich weer vlug kan herkleden in Evert. De acteur blijft wel ondertussen als Karel vanuit de dactylokamer verder praten tegen Stans ***

STANS Moet ik nu af- op oprollen?!

KAREL *(off)* Aanspannen, Stans, aanspannen.

STANS Hé zeg, da's nogal een vuiligheid.

KAREL *(off)* Toch blijven aanspannen.

STANS Niet te lang hé of ik krijg de kramp in mijn arm.

KAREL *(off)* 't komt in de sacoché.

STANS 't Moet nie in de sacoché maar in uw tipmachien.

KAREL *(off)* Ik zit nu op dat toppeken.

STANS Zit ge op een toppeken?

KAREL *(off)* Mijn bobijntje zit op dat toppeken. Pas op hé! Ik ga nu draaien aan da wielke en dan komt gij mee naar hier. Als ik zeg "ja".

STANS Ja.

KAREL *(off)* Neeneen, IK zal "ja" zeggen. JA!

STANS Ja... ik bedoel: oké... ik kom.

KAREL *(off)* Allee kom, kom, kom...

STANS *(komt langzaam naar de deur toe)* Zijde gij duivenmelker misschien?

KAREL *(off)* Ik drink melk uit flessen.

STANS Ik bedoel... laat maar.

KAREL *(off)* Stans... efkes weer naar achter en dan weer naar hier komen! Traagskes! Ja!

Stans zet een paar passen achteruit en gaat dan traag, het lint aangespannen houdend terug naar de deur dactylokamer. In de deur dactylokamer blijft ze staan. Op dat moment komt van de andere kant Evert op uit de winkel. Hij duwt een winkelkar voor zich uit. Evert ziet die vrouw met haar rug naar hem toe gekeerd staan en schrikt. Hij blijft een ogenblik als aan de grond genageld staan. Ilse trekt Evert hals over kop achter de dozen. De winkelkar blijft staan.

STANS *(tegen Karel in de dactylokamer)* Amai... zo een lint... wie heeft zoiets uitgevonden... *(gaat de dactylokamer binnen, doet deur achter zich dicht)*

Zodra de deur van de dactylokamer dicht is, komen Ilse en Evert vanachter de dozen tevoorschijn.

EVERT *(paniekerig)* Er zijn hier nog mensen.

ILSE Ssst!

EVERT We moeten hier weg. *(wil weglopen maar Ilse houdt hem tegen)*

ILSE Evert wacht, 'k heb iets ontdekt.

EVERT Ik ook. Dat het nu niet het moment is om onze gratis inkopen te doen.

ILSE 't Is 't moment om een veel grotere slag te slaan.

EVERT Verdomme, wilt gij nu echt den bak invliegen?

ILSE Ge kunt nooit raden wie daar binnen zit.

EVERT Tochwel. Opgeschrikte burgers die direct de politie gaan verwittigen. Kom... *(wil weer weggaan)*

ILSE (trekt hem opnieuw naar binnen) Evert, daarbinnen zit uwen dubbelganger.

EVERT Wàt?!

ILSE Ssst! Stil.

EVERT Een dubbelganger? Gij ziet spoken.

ILSE Daarbinnen is een jonge kerel aan het werk. Hij trekt als twee druppels water op u. Alleen heeft hij een stom brilletje op.

EVERT Da's nog geen reden waarom die gast ons zomaar onze zin zal laten doen.

ILSE Hij moet een boekhouder zijn of zoiets.

EVERT Best mogelijk. Die mannen doen graag overuren.

ILSE Hij is met iets heel belangrijks bezig. Iets waardevols.

EVERT Onze vrijheid is veel waardevoller.

ILSE Evert, 'k heb een idee. Onze eerste slag zal meteen een schot in de roos zijn, want we zullen meer dan genoeg hebben.

EVERT Waar hebt gij het over?

ILSE Over een brandkoffer met daarin voor miljoenen aan geld en juwelen. En uwen dubbelganger is daar mee bezig.

EVERT Ilse alstublieft, we moeten hier zo rap mogelijk weg.

Plots hoort men aan de inkomdeur de stem van Adeline die roept.

ADELINE (off winkel) Hallo! Boeboeleken!

ILSE Weg! (duwt Evert achter de dozen)

*****Achter de dozen moet er een doorgang in de achterwand zijn. Langs daar kan de acteur weg om dan in de andere rol op een andere plaats te kunnen verschijnen.*****

Ilse zet vlug de winkelkar achteraan, wil achter de dozen springen, maar ze botst tegen een kleinere doos, die op de grond valt. Ze wil de doos nog vlug op z'n plaats terugzetten, maar Adeline komt binnen.

ADELINE Dag madam.

ILSE Dag... euh... goeienavond.

ADELINE Hij is hier toch?

ILSE Wie?

ADELINE Mijn boeboeleken.

- ILSE Oh... euh... (kijkt in een doos, haalt er een pluchen beertje uit) Is het deze?
- ADELINE Neeneen, 'k heb het over mijne man.
- ILSE Dus niét den deze. (stopt beertje terug in de doos)
- ADELINE Ik zeg boeboeleken tegen hem en hij tegen mij tutterke.
- ILSE Hoe schoon. (is wel nerveus, kijkt regelmatig achter de dozen)
- ADELINE Ge moet weten, wij zijn nog maar zes weken getrouwd.
- ILSE Hola, tof, proficiat. En nu zijt ge hem al kwijt en zoekt ge hem?
- ADELINE Hij heeft hem toch nie verstoppt?
- ILSE (op haar qui vive) Waarom zou zich hier iemand moeten verstoppen?
- ADELINE Jamaar, 't is zo ne sloeber.
- ILSE Ge weet toch wel dat de winkel op dit uur gesloten is.
- ADELINE Dat weet ik.
- ILSE Trouwens, hoe zijt gij hier binnen geraakt? Alles is toch afgesloten?
- ADELINE Ik dacht te bellen, maar toen ik langs de zijstraat hier passeerde zag ik dat de deur van de nooduitgang op een spleet stond.
- ILSE De zijdeur? Op een kier?
- ADELINE Neeneen, op een spleet.
- ILSE Dus, ge kunt gemakkelijk buiten langs daar?
- ADELINE Da weet ik nie. Ik ben alleen maar binnen gekomen.
- ILSE (meer tot zichzelf) Dus... de zijdeur... goed.... Euh.... En ge denkt uwe man hier te vinden?
- ADELINE Hij werkt hier.
- ILSE Ah bon.
- ADELINE En de laatste tijd moet hij veel overuren kloppen. Dat komt omdat er voor 't moment geen dactylo is. Daisy heeft een maand verlof zonder wedde genomen want ze moet dan niet betaald worden en z'is nie vervangen.
- ILSE Ha ja? (meer tot zichzelf) Hum... kan van pas komen.
- ADELINE Maar mijn boeboeleken kan ook wel tippen zenne. Charelken Tip zeg ik dan tegen hem. (lachje)
- ILSE Uwe man... heet hij niet toevallig... Karel?

- ADELINE Ja. Karel Troch, ja. Kent ge hem?
- ILSE *(gluurt even naar de dactylokamer)* Alleen van naam.
- ADELINE Hij is hier toch aan 't werken?
- ILSE Jaja, dat is hij zeker, madam.
- ADELINE Zeg maar Adeline.
- ILSE Adeline. Overuren zegt ge... alle dagen?
- ADELINE Al meer dan een week.
- ILSE Dus, als ik het goed begrijp... is uwe man, diene Karel, hier een belangrijk iemand.
- ADELINE *(trots)* Ah vaneigens. Als hij overuren mag doen.
- ILSE Hij heeft dus een verantwoordelijkheid. Een gewichtig medewerker dan...
- ADELINE Zijn gewicht? 74 kg.
- ILSE En hij is hier van vanalles op d'hoogte neem ik aan.
- ADELINE Hij weet echt alles over deze winkel 'Janco'. Alles. Da's nogal ne krak, zenne, mijn boeboeleken.
- ILSE Hij kent dus ook de... ik zeg zomaar wat... de boekhouding?
- ADELINE Ik heb hem toch al dikwijls boeken zien vasthouden.
- ILSE En hij is vertrouwd met... ik zeg weer zomaar wat... de brandkoffer bijvoorbeeld?
- ADELINE Jaja, dat kent hij. Wij hebben dat thuis ook, ne verbandkoffer.
- ILSE *(komt aan het kuiskarretje)* O... euh... ge zult u waarschijnlijk wel afvragen wie ik ben.
- ADELINE Awel, nu dat ge 't vraagt... ik vraag het mij af.
- ILSE Ik ben.... Euh.... *(komt aan kuiskarretje)* ...de kuisvrouw. Ja, 't is avonds dat wij onze taak moeten uitvoeren... kuisen dus.
- ADELINE *(haalt een reisbrochure uit haar handtas)* Zeg kuisvrouw, we gaan een reiske boeken. Wat is uw gedacht? Misschien kunnen we ook eens met de Flandria varen.
- ILSE *(komt nu aan de stapel dozen, houdt 'Evert' in de gaten)* Varen? Da's heel goed. Iedereen zal er wel bij varen.

De deur van de dactylokamer gaat open. Ilse springt hals over kop achter de stapel dozen. Adeline, in de reisbrochure aan het bladeren, heeft dit niet gezien. Karel komt achterwaarts binnen, nog steeds het lint afrollend dat in de dactylokamer door Stans wordt vastgehouden.

KAREL *(tot Stans)* Dan moeten we herbeginnen. Daar zitten nu plooi-kes in en 't is daarmee dat dat langs een andere weg kruipt als ik begin te tippen. Allee Stans, rekken en strekken, maar niet kapot trekken.

Adeline komt achter Karel staan en dan plots houdt ze de brochure voor zijn ogen. Karel schrikt hevig en laat de bobijn vallen.

KAREL Aah!!!

ADELINE Boeboeleken!

STANS *(op vanuit dactylokamer)* Lintwormen! Zie nu! *(ze raapt de bobijn op, bekijkt het lint)* Nu is 't verstrengeld.

KAREL We zullen dat wel plat strijken.

ADELINE Boeboeleken, is dat niet schoon van mij da'k u kom ophalen?

KAREL Komt ge mij ophalen? Maar...

ADELINE 't Is bijna acht uur. Ge zijt toch alle dagen al rond acht uur gestopt?

STANS Van mij mogen ze nu direct stoppen, dan kan ik beginnen. *(met bobijn af in dactylokamer.)*

ADELINE Uw eten staat gereed. Alleen nog opwarmen. En daarna gaan we gezellig in de zetel samen ons reis-ke uitzoeken.

KAREL Tutterke, luister ne keer...

ADELINE 'k Heb ne goeien boek waar verschillende bestemmelingedinges instaan. *(bladert in reisbrochure terwijl ze het hem laat zien)* Hier zie....Naar 't Zilvermeer of naar Bobbejaanland of naar den andere kant van de wereld... Friesland.

Stans weer op uit de dactylokamer.

STANS *(neemt stofdoek, begint af te stoffen)* Uw bobijntje zit er op hé kadee. Zo lang duurt dat bij mij zie.

KAREL *(tot Adeline)* Tutterke, vanavond gaan we door tot de fin-nizz. Maar 't is wel onze laatste avond. Alleen moeten we diene fin-nizz tegenkomen. Ook al wordt het heel laat.

ADELINE Ah nee hé! Zut! Maar ik blijf niet alleen thuis, zenne. Boeboeleken, ik blijf hier tot als ge gedaan hebt. *(legt de reisbrochure op bureau)*

KAREL Awel ja, blijft gij maar hier, tutterke.

STANS Gaat gij uwen halven trouwboek helpen met zijn miljoenen en zijn juwelen?

ADELINE Met wat?

STANS Oei.

KAREL Ja... euh... da's iets da'k moet arrangeren.

STANS Ik had beter mijnen bebbel gehouden zeker? Maar 'k heb niks gezien, zenne. 'k Weet van niks. Ik ben maar een doodgewone kuisvrouw die met haar ogen dicht kuist.

ADELINE Ah ja, nu dat ge 't zegt, hier was nog een kuisvrouw.

STANS Nòg één?

ADELINE Ja, ik stond hier met haar te klappen.

STANS Da kan nie hé muis. D' er is hier maar één kuisvrouw. Eén stuk één en die ben ik.

ADELINE Maar nee-e, toch nie.

KAREL En waar is die nu?

ADELINE Ah... euh... die is hier nie meer. En... allee begot... 'k heb haar niet eens zien weggaan.

STANS Da zijn hallucinaties.

ADELINE Aallu...wa?

STANS Hallucinaties. Ge ziet dinges die er nie zijn.

ADELINE Dinges die er nie zijn?

STANS Maar ge ziet ze.

ADELINE (kijkt rond) Nee, die kuisvrouw is hier nie.

STANS Ziedet.

ADELINE Allee, ze is hier nie en ik zie ze nie.

STANS Dan is da nu géén hallucinatie.

ADELINE En daarjuist wèl?

STANS Ah ja, omdat ge ze gezien hebt terwijl ze hier nie was.

ADELINE En hoe komt dat? Is dat een ziekte?

STANS Voelt g' uw wel goed?

ADELINE Mijnen buik rammelt

KAREL Dat kan van den honger zijn

STANS Ofwel zijt ge in positie. Sommige vrouwen hebben dan ook hallucinaties.

ADELINE Neenee, 't is honger da'k heb. Er is den honger en ik voèl den honger.

KAREL Goh zeg, ik ga nu wel verder werken, zenne.

ADELINE Ik zal u helpen.

KAREL Jamaar pas op, niks gaan vertellen van wat ge hier allemaal ziet. (*met Adeline af in de dactylokamer*)

Stans doet verder met afstoffen.

STANS Ah maar begot, ik kan-ik terwijl nog een lieken inoefenen.

Ze zet de recorder aan. Ze brengt een stukje van:

Middle of the Road – Soley Soley

Oh Soley... Soley Soley Soley Soley Soley
 Oh Soley... Soley Soley Ley
 Soley Soley
 Soley Soley Soley Ley
 Soley Soley

Robert op vanuit winkel. Hij heeft een papieren zak met koeken bij.

ROBERT 't Is nie waar hé! (*duwt de recorder af*)

STANS Hé zeg! 'k Was zo goe bezig. En 't is ne gemakkelijken tekst!

ROBERT Stans?! Zijde gij hier al terug?

STANS D'andere bureaus waren nog vrij proper. 't Is altijd alleen hier in den klachtenbureau da'k 't meeste werk heb.

ROBERT Ah ja? Omdat ge hier gaarne komt zeker. Hier hebt ge meer plaats om uw playbacknummers te repeteren. (*zet de zak koeken op bureau*)

STANS Bwah.... (*Robert verlegt enkele papieren*) 't Is nogal een serieus gevalleken hé, waar ge mee bezig zijt. Allee... uwe klerk nu want hij heeft dat fardeke mee. (*wanneer Robert haar bekijkt*) Pas op, ik heb niks gezien, zenne.

ROBERT (*wijst naar de stapel dozen*) Ziet ge die dozen? Die zitten vol met speelgoed dat op niks trekt. En allemaal van dezelfde leverancier. Bon, dan gaan we eerst iets eten en we vliegen erin.

STANS Ge gaat hier toch niet in mijne weg lopen zeker?

- ROBERT Neenee, ik ga mij terug trekken om na te denken.
- STANS Nadenken? Gij?
- ROBERT Ik jà! Ik moet een middel zien te vinden om dat speelgoed waar een fout aan is of waar iets aan ontbreekt, toch nog aan de man te brengen.
- STANS Geef het weg. Smijt het te grabbel op straat.
- ROBERT Te verdacht. Dan is men achterdochtig en vindt men de gebreken.
- STANS Ge moet het een beetje inkleden. Een soort afleidingsmanoeuvre.
- ROBERT Awel ja... da's eigenlijk geen slecht idee.
- STANS En ik weet al wat we kunnen doen. Gij moet vanavond niet meer nadenken. Ge krijgt daar koppijn van en surtout gij. Mag ik efkes naar mijne kledder bellen? Merci. (nog voor Robert kan antwoorden heeft ze de telefoon al vast en duwt een nummer)
- ROBERT Is 't naar uwe man?
- STANS 'k Zeg het toch: mijne kledder. Ik ga hem werk geven. Vanaf morgen. Daarmee blijft hij weg uit de cafés. (heeft aansluiting, in hoorn) Nest, ik ben het hier. Zeg, ge moet komen helpen. Er is werk aan de winkel in de winkel. Gij moet iets speciaals doen want ze zitten hier in de miserie met een mysterie... Houdt uwe smikkel! Luister, kleppetrekker, ge komt naar hier... ah da's zéker... Ge kunt binnen met mijne reservesleutel... en zeg nie dat ge hem niet weet liggen. Allee vooruit, haast u een beetje. Ge moest hier al geweest zijn. (gooit de hoorn neer) Luie tamzak.
- ROBERT Amai, kort en goed.
- STANS Van dat speelgoed moet gij u niks aantrekken, jongske. Gij zijt met dat mysterie bezig. En daarbij, d' er is nog hulp. De poesjenel van uwe klerk is hier toegekomen.
- ROBERT Wat?! Is Adeline hier?! Dat moest er nog aan mankeren.
- STANS Ja, ze mankeert precies wel wat. Hallucinaties om te beginnen.
- ROBERT Wedden da'k nu te weinig eten zal hebben.
- STANS Kan goed zijn. Er was toch al iets met haren beer vanbinnen.
- ROBERT Dat belooft. Allee, 'k zal maar weer eens komedie spelen en (maakt met zijn vingers tussen-haakjes-beweging) "content" zijn da'k haar zie. (neemt de zak koeken en gaat af in de dactylokamer)
- STANS En dan kan ik nu eindelijk ook beginnen. (gaat naar haar kuiskarretje, maar bedenkt zich, kijkt naar de deur dactylokamer) Alhoewel... (komt aan de deur, luistert, haalt haar schouders op) In dezen bureau moet ik toch ook

het stof afdoen. Da's ook toeval. (zwaait met haar stofvod, zingt "Soley soley... ey ey ey...." af in dactylokamer, doet deur achter zich dicht)

De deur is nog maar net dicht of Ilse en Evert komen tevoorschijn van achter de dozen.

- ILSE Evert, het geluk staat deze keer aan onze kant.
- EVERT Ja... in feite...
- ILSE Ge twijfelt toch niet zeker?
- EVERT Hier wordt ons precies iets in onze schoot geworpen, dat wel... maar 't is wel nogal riskant.
- ILSE 't Zal kinderspel zijn. Zij zitten tot over hun oren in de puree met dat speelgoed. Ondertussen liggen er hier miljoenen voor 't rapen. En gij kunt de plaats innemen van die klerk.
- EVERT 't Is te proberen.
- ILSE Schat, één slag! Eén enkele en we zijn uit de zorgen. Maar we moeten nu snel handelen. Om te beginnen moet gij er precies hetzelfde uitzien als die Karel. Ik heb hem goed bekeken en ik zal het juiste kostuum wel vinden. En ergens een brilletje vinden we ook wel.
- EVERT Niet te geloven, zeg... Een dubbelganger begot.
- ILSE Komaan! Operatie Charly!
- EVERT Charly?!
- ILSE (terwijl ze hem naar buiten sleurt) Is het Engels voor Karel! (beiden af)

DOEK

TWEEDE BEDRIJF

EVEN LATER

Stans op uit de dactylokamer. Ze kuist haar mond af met haar zakdoek. Robert volgt. Voelt zijn maag.

STANS Awel Roberke, 't waren lekkere koeken.

ROBERT Lekkere?!

STANS En d'er waren er meer dan genoeg.

ROBERT Genoeg! Genoeg?! Nog gene kruimel heb ik g'eten! Mijn maag is nog altijd even leeg.

STANS Zal wel, die totebel heeft nogal zitten schrokken.

ROBERT En met een lege maag kan ik niet werken.

STANS Ik ook niet. 't Is daarmee da'k mij twéé koeken gepakt heb. Nu zal ik er kunnen invliegen zie.

Adeline op uit de dactylokamer. De deur blijft open.

ADELINE Kunt ge geloven da'k nóg honger heb.

ROBERT (geprikkeld) Nee-e! dat kan ik niet geloven!

STANS G'hebt godomme drie koeken op.

ADELINE Noemt gij dat koeken?

ROBERT Ah bon!

STANS Ja, 't is eigenlijk waar. Robert, geef toe, 't waren eerder beschuiten.

ROBERT Zoudt ge nu niet omvervallen!

ADELINE En mijn venteke heeft ook niet genoeg. Die zal het niet kunnen uithouden tot de finnizz.

ROBERT Hij moèt het uithouden en hij zàl het uithouden!

STANS Gij gaat ook een appelflauwte krijgen. Let op mijn woorden.

ROBERT En hoe zou dat komen, denkt ge?

STANS Zie, ik wil er mij niet mee bemoeien, Robert... maar 't zou mij niet verwonderen dat uwe klerk naar huis gaat als hij niks meer te eten krijgt. Ge moet uw personeel verzorgen. Staat in het arbeidsreglement. En mijn nonkel Alfred is daar heel streng op.

- ROBERT Nonkel Alfred! Nonkel Alfred! Dat de broer van uw moeder hier den baas is, wil nog niet zeggen dat gij mij hier de les moet komen spellen.
- ADELINE In ieder geval, mijn boeboeleken slaat toch al wittekes uit.
- STANS Hoordet, Robert. Uw personeel staat op de rand van een instorting.
- ROBERT Oké dan... oké. Jullie hebben gewonnen. Die winkel is nog open. Adeline haal ons nog een paar koeken. Breng er tien mee.
- ADELINE Ah neen. 't Is ondertussen al donker buiten. Hier in de stad loop ik dan niet meer alleen op straat. Ik wil nie verkracht worden voor tien koeken.
- ROBERT Vijftien dan.
- ADELINE 'k Zou-ik da nie overleven moesten ze mij pakken vanachter.
- ROBERT Goe zenne, heel goe! *(bekijkt Stans die op slag ijverig begint af te stoffen)* En hopen stof dat er hier ligt. Hopen stof!
- ADELINE En mijn boeboeleken kan ook niet weg. *(kijkt even in de dactylokamer)* Hij is zo schoon aan 't werken. Ik zie dat aan hem. Dan hangt zijn tong uit zijne mond. Zo... *(houdt haar tong schuin uit haar mond)* Ik ga eens bij hem... om te supporteren. *(met tong weer uit haar mond af in dactylokamer, doet de deur dicht)*
- STANS Awel, waar wacht ge op, keeske? Subiet is dienen bakker dicht.
- ROBERT Merci zenne, merci. *(kwaad af in winkel)*
- STANS Amai, diene kan raar doen. Hij gaat zelf om koeken en hij bedankt mij daarvoor. Bon... ik ga er dan maar aan beginnen. En terwijl nog iets inoefenen. Robert is om eten... dus....iets dat er bij past. *(duwt recorder in)*

Big Bill - ene me hesp

ene me hesp of ene me kees
 van doane me hesp krijgde groten dest
 van doane me kees wedde zuu hees
 ene me hesp of ene me kees,
 paté of fillet Américain
 kip me curry of krabsaloot

(‘swingend’ en zingend met kuiskarretje af in de archiefkamer)
De muziek loopt nog even verder. Even blijft de scène leeg. Dan steekt Ilse haar hoofd binnen.
We horen nog even de muziek. Ilse kijkt rond. Dan stopt de muziek.

ILSE Oké, er is niemand.

Evert op vanuit de winkel. Hij is nu hetzelfde gekleed als Karel. Alleen draagt hij zijn brilletje nog niet.

- ILSE Hier, 'k heb daar een bril meegepakt. Da's er wel ene met gewone glazen.
- EVERT Ik hoop het. Anders zie'k gene steek. (zet brilletje op)
- ILSE Schat, alles loopt gesmeerd.
- EVERT Dus ik neem de plaats in van die Karel. Maar dat betekent dat we die vent eerst moeten uitschakelen.
- ILSE Die mag ons in ieder geval niet voor de voeten lopen.
- EVERT En hoe gaan we hem uitschakelen? Toch nie... (teken met hand aan keel)
- ILSE Tuurlijk nie. Misschien kunnen we hem verdoven.
- EVERT Met wat?
- ILSE Er is hier een doe-het-zelf-afdeling. Daar vinden we White Spirit.
- EVERT Veel te gevaarlijk. En dan zijn vrouw...
- ILSE Gij zijt haar boeboeleken en zij is uw tutterke.
- EVERT Tutterke?

Stans op uit de archiefkamer, ze heeft een vuile kapotte dweil bij.

- STANS Da's nie te doen. 'k Moet nen nieuwe dweil hebben.... (ziet de twee, kijkt verwonderd naar Ilse) oh... euh...

*****Als Evert de plaats van Karel inneemt wordt hij aangeduid als EV/KA*****

- EV/KA (nog onwennig) Euh... madam...euh...
- STANS Hoe madam? Zeg, zwanneke, zeg maar Stans zenne, gelijk als altijd. 't Is nie omdat er nu iemand bij is...
- ILSE (vlug) Gij zijt Stans de kuisvrouw zeker?
- STANS Ja'k. En ze noemen mij ook de plaabak-kwien.
- EV/KA Ja natuurlijk... Stans... sorry, 'k zit met mijn gedachten bij mijn werk.
- STANS (doelt Ilse) En d' er is nog meer hulp, zie'k.
- ILSE Hulp... euh... awel ja, ik ben de nieuwe dactylo. Ilse. Aangenaam.
- STANS Van 's gelijken. Ilse, het eerste wat ge moet doen is Karel leren een nieuw lint op een tipmachien te steken.
- EV/KA Goed... euh... dan zullen we maar eens aan de slag gaan.
- STANS Jaja, laat uw tongske er maar goed uithangen.

- ILSE Dus... gij zijt hier nu bezig aan het kuisen... Stans?
- STANS 'k Ben nu in de archiefkamer bezig. Maar beziet dat hier ne keer. Zo ne vuilen dweil. Karel, 'k heb klachten over dezen dweil. Hier. (stopt de dweil in de handen van Ev/Ka) Ik ga ne nieuwen halen in mijn kuiskot. Die moet iemand in mijn plaats gebruikt hebben. Want ik laat mijn dweilen nooit zo vuil worden. Bweikes zo vies... (overdrijft, trekt grimassen) En stinken! Stinken dat die doet! Stinken! Z'hebben er precies braaksel mee opgekuist.
- EV/KA Braaksel? Bwaak! Hier pak maar mee. (duwt de dweil terug in de handen van Stans)
- STANS Die moet subiet buiten in de container gesmeten worden, want anders gaat heel mijn kuiskot er naar stinken. (af kuiskot, doet deur dicht)
- EVERT Amai, een wreed wijf
- ILSE Ssst, opletten wat ge zegt. Die hoort alles.
- EVERT Opletten? Ja, gij moet klappen. G'hebt uwen echte naam genoemd.
- ILSE God ja, wat stom. Ja zie, 't was eruit voor ik het wist. Maar 'k zal ne valse achternaam gebruiken als ze die vragen.
- EVERT (ruikt aan zijn handen) Mijn handen stinken. 't Is inderdaad precies...
- ILSE Braakels! Ilse Braakels zal ik heten.
- Nest op vanuit de winkel.
- NEST Is mijnen tijger hier?
- ILSE (opgeschrikt) Euh... uwe wié?
- NEST Mijn wijf.
- ILSE Wie is dat?
- NEST Is er hier een fors gebouwd manwijf met ne groten mond? En die peinst dat ze een rockster is?
- ILSE (kijkt naar deur kuiskot) Ik geloof van wel.
- NEST Awel, da's mijnen tijger. En ik ben haren hond, Nest.
- ILSE Komt gij hier ook kuisen?
- NEST Bah gefferdekke neen-ik. Ik moest naar hier komen voor iets speciaals. 't Schijnt dat ze hier miserie hebben met een mysterie. Wete gij daar iets van?

Stans op uit kuiskot met een nieuwe dweil.

- STANS Ah, ge zijt er eindelijk.
- NEST Heb ik mij soms niet gehaast misschien?
- STANS 't Was weer moeilijk om direct met uw lui gat uit de zetel te komen zeker?
- NEST Ah gefferdekke...
- STANS Bek toe en meekomen.
- NEST Wat moet ik doen?
- STANS Dat zal ik uitleggen. *(stopt de nieuwe dweil in de handen van Ev/Ka)* Hier, ratteke, legt gij dienen dweil daar maar bij mijn kuisgerief.
- EV/KA Jamaar...
- STANS *(negeert Ev/Ka, grijpt Nest bij zijn arm)* En gij mee!
- NEST Jamaar...
- STANS Gene commentaar en nie tegenpruttelen, slaapzak. *(sleurt Nest mee naar buiten, beiden af winkel)*
- EVERT Ilse, er is hier veel te veel volk.
- ILSE Kalm blijven, gewoon kalm blijven.
- EVERT We moeten in ieder geval rap zijn. *(opent de deur van de archiefkamer, gooit de nieuwe dweil de kamer in)* Misschien vinden we ergens de cijfercombinatie van de kluis.
- ILSE Er lagen belangrijke papieren over die kluis op dit bureau en nu heeft die Karel ze mee. Maar volgens ik gehoord heb van die kuisvrouw stond het nummer van de code niet ingevuld.
- EVERT *(gaat achter bureau zitten, begint te zoeken in de lades)* Misschien is er hier ergens nog een document...
- ILSE Die code zullen we op de één of andere manier uit diene Karel moeten krijgen.
- Adeline op uit de dactylokamer. Evert duikt hals over kop onder het bureau. Adeline ziet Ilse en schrikt.*
- ADELINE Aaah!!!
- ILSE *(rustig)* Is er iets?
- ADELINE Zijde gij dezelfde van daarjuist?
- ILSE 'k Weet nie.

- ADELINE 'k Weet het ook nie, want gij waart de kuisvrouw die'k zag maar die er nie was
- ILSE Dus ik was het nié.
- ADELINE En nu? Zijt gij hier nu wèl of zijt gij hier nié?
- ILSE Als ik u er een plezier kan mee doen... nee, ik ben hier nie.
- ADELINE Komiek hé.
- ILSE Ja, da's wel eigenaardig.
- ADELINE Gij zijt een allusitantenatie-dinges.
- ILSE Hallucinatie. *(Adeline deinst, niet op haar gemak, naar archiefkamer toe)* Scheelt er iets?
- ADELINE *(stamelend)* 'k Heb dorst van die koeken. Mijn boeboeleken zegt dat er in deze kamer een kraantje is. En glazen kan ik daar ook vinden. Maar als ik wil... zegt hij... bij helen groten verschrikkelijken dorst in mijne mond... kan ik dienen plastieken trechter gebruiken die in de voorraadkamer ligt... zegt hij... *(lacht ongemakkelijk)* Da's toch een paljaske hé, mijn boeboeleken... *(er ernstig aan toevoegend)* ...da zegge-'k-ík.
- ILSE Uwe man is dan nogal nen humorist.
- ADELINE Nen tist, ja. Vanals dat we getrouwd zijn heeft hij al een paar keren de zot uitg'hangen. Maar wat sta ik hier eigenlijk te klepperen. Gij zijt hier toch nie. *(haast zich af in de archiefkamer, doet de deur dicht).*
- ILSE *(klopt op bureau)* Vlug Evert. *(Evert komt vanonder bureau)* Zijn vrouw zit daar, dus 't is 't moment. Hij is nu alleen.
- EVERT En dan? We kunnen hem toch zomaar niet neerknuppelen?
- ILSE Adeline heeft dorst. Dat brengt mij op een idee.
- EVERT We moeten wel opschieten.
- ILSE Ik haal een paar flessen sterke drank. We maken die Karel dronken. We bewerken hem zodanig dat hij ons naar de kluis leidt en ze opent. En daarna bergen we hem ergens op om zijn roes uit te slapen.
- EVERT Zal dat niet te veel tijd kosten?
- ILSE Bijlange nie. Dat flutventje is in een mum van tijd ladderzat. Bon, ik ga om flessen drank.
- EVERT Zijt voorzichtig. Stans en hare Nest lopen daar ergens.
- ILSE Ik ben de nieuwe dactylo weet ge wel. *(vlug af winkel)*

EVERT Schat, wat zou ik zijn zonder u. (gooit haar een handkus)

Op dat moment komt Adeline op uit de archiefkamer. Ze heeft een glas water in haar hand. Evert staat met zijn rug naar haar gekeerd. Ze heeft hem die handkus zien werpen, wegblazend met zijn hand.

ADELINE Zijde gij aan 't uitblazen, boeboeleken?

EV/KA (schrikt, keert zich om) Euh... ja... ik... euh... ik blaas op mijn hand. Ik had een kramp van te tippen. (blaast op zijn hand)

ADELINE (neemt zijn hand) Maar venteke toch, gij werkt te hard.

EV/KA Ja, 't is waar.

ADELINE Hier is uw water.

EV/KA Mijn water?

ADELINE Ge hadt toch gevraagd om u een glas water te brengen. Allee, schonekes drinken... mondje open... (houdt het glas aan zijn lippen, doet hem drinken) En niet morsen.

EV/KA Niet zoveel.

ADELINE Tuttuttut, da's goed voor uw nieren. (doet hem het glas leegdrinken)

EV/KA Maar enfin... ik kan zelf wel drinken... (er gutst water uit zijn mond) Nondedju... zie nu.

ADELINE Maar gij vloekt?!

EV/KA Ge giet veel te geweldig. Zie, nu ben ik nat...

ADELINE (wrijft het water van zijn jas) Ge ziet het niet en dat zal wel drogen. (zet het glas op bureau) Allee kom hier, mijn protteke. (grijpt hem vast, trekt hem tegen zich aan) Laat ons efkes knuffelen. G'hebt dat graag en ik ook.

EV/KA Ah ja?

ADELINE Onze neuze-neuze. (duwt haar neus tegen zijn neus, schudt overdreven met haar hoofd)

EV/KA Auw!

ADELINE Maar ge moet u niet wegtrekken. Ge zijt dat toch gewoon, we doen dat iederen dag. (weer neus tegen neus, schudt met haar hoofd) Neuze-neuze-toppeneuze...

EV/KA Straks komt er iemand binnen.

ADELINE 'k Zou u zo kunnen opeten, wete gij dat? Grrr... grrr..

EV/KA (trekt zich weg) De kuisvrouw loopt hier ergens rond.

ADELINE *(laat hem op slag los)* De kuisvrouw? Boeboeleken, ik heb ze weer gezien.

EV/KA Wie?

ADELINE Die allu... si... menstruatiekuisvrouw.

EV/KA Ik denk dat gij overwerkt zijt omdat ik overwerk.

ADELINE Die overuren deugen niet. Voor geeneen van ons tweeën. Gij hebt krampen en ik word tureluurs. *(Vliegt plots weer rond zijn nek)* Oh boeboeleken, 'k u heb u nodig.

EV/KA Ah neen hé... dingske... euh... snotterke... euh...

ADELINE Tutterke zegt ge toch altijd.

EV/KA Tuurlijk... tutterke... zie, da's van dat over-over-overwerk.

ADELINE *(trekt hem nog steviger tegen zich aan)* Zàlig!!! *(duwt haar neus weer tegen zijn neus)*

EV/KA Dat overwerk?

ADELINE Uwe neus. Zo ne zalige neus dat gij hebt. Neuze-neuze-toppeneuze...
Robert op vanuit de winkel. Heeft een doos met een taart mee. Ziet hen 'bezig'.

ROBERT Zeg, 'k heb ook mijn gevoelens hé.

EV/KA *(moet ervan bekomen, houdt zich vast aan bureau)* Niet te geloven.

ROBERT Ah, ge gelooft het niet?

EV/KA 'k Wil zeggen: ja, patron.

ROBERT *(verwonderd)* Patron?

EV/KA *(verbetert)* Ja, baas.

ROBERT Anders zegt ge altijd chef. Adeline, wat hebt gij met hem gedaan?

ADELINE Hem nat gemaakt.

ROBERT Wablieft?!

ADELINE Hem doen drinken en hij heeft gemorst. Maar ge ziet het al niet meer. 't Is al opgedroogd.

ROBERT *(zet de doos op bureau)* Hier, ze hadden niks anders meer dan een taart.

ADELINE Een taart?! Ah maar da's goed zeg. Ik val omver van den honger.

ROBERT Verdomme... *(voelt zijn binnenzak, dan zijn andere zakken)*

ADELINE Zijn het die gevoelens?

ROBERT Mijn portefeuille! Ik heb die toch wel laten liggen zeker.

ADELINE Gij hebt ook al eens iets vergeten hé boeboeleken.

EV/KA Euh... ja... ja... goh, ik heb toen ook lang gezocht naar mijn portefeuille.

ADELINE Nee-e, uwe biotine.

EV/KA Mijn bottines? Ah ja... ik was mijn bottines vergeten en daarmee liep ik op mijn kousen op straat. Goh zeg... en 't had geregend... en...

ADELINE Uw biotine capsules. Uw vitaminen om gene pletskop te krijgen als ge kaal wordt terwijl uw haar uitvalt.

EV/KA Jajajajaja... da's just... da's just. Nu weet ik het weer.

ROBERT Niks aan te doen, ik moet direct terug. (terwijl hij naar de winkel deur gaat) Karel, en werk nu maar een beetje voort hé zeg.

EV/KA Ja patron. (wanneer Robert omkijkt) ... euh... chëf.

Robert af winkel.

ADELINE Allee vooruit, schiet u op uw werk.

EV/KA (ongemakkelijk, kijkt naar de deur dactylokamer) Euh... ja... 'k zal er maar eens werk gaan van maken van mijn werk.

ADELINE (geeft hem een arm) Ik zal naast u komen zitten.

EV/KA (trekt zich meteen weg) Ah neen!

ADELINE Maar boeboeleken, ik wil u bijstaan. De pastoor heeft het ons toch schonekes gevraagd toen we trouwden? In goeie en slechte tijden...

EV/KA Niet in overtijden... ik bedoel: niet tijdens overwerk.

ADELINE (neemt de reisbrochure van het bureau) En 'k zal terwijl zoeken naar waar we kunnen gaan.

EV/KA Adeline... hier! (grist de brochure uit haar handen, gooit ze op het bureau terug, neemt de doos en stopt die in haar handen) Eet die taart op.

ADELINE Is die voor mij?

EV/KA Voor wie anders? Ge hebt toch honger?

ADELINE Ik zal stillekes zijn als ik naast u zit te eten. Ik zal niet smakken.

EV/KA Ah neen! Niet naast mij! Eet die taart daar op! (opent deur archiefkamer)

ADELINE Maar boeboeleken...

EV/KA *(kwaad, stemverheffing)* Verdomme, doe wat ik zeg! En rap!

ADELINE *(schrikt)* Oeioei.

EV/KA Niks te oeioeien! D'erin!

ADELINE *(schoorvoetend naar deur toe)* Zo heb ik u nog niet gehoord.

EV/KA Weg! Af! Koest! In uw kot!

Adeline maakt van het schrikken een sprongetjes en vliegt met taart de archiefkamer in. Evert gooit de deur achter haar dicht.

Ilse op met twee flessen drank. Ze blijft even afwachting staan, bekijkt Evert.

EVERT Jaja, Ilse. Ik ben het.

ILSE Hier, een fles gin en een fles vodka. En hier een glas ook al. *(neemt het glas van bureau)*

EVERT *(gehaast)* Ja oké... 't moet vlug gaan.

ILSE Maar wat als hij weigert te drinken?

EVERT Hij móét. Desnoods gieten we het in zijn mond. Komaan nu.

ILSE Het hem opgieten. Daar zegt ge wat. De trechter! Adeline zei dat er daar een trechter ligt. *(wijst naar deur voorraadkamer)* We kunnen het zo in zijn keel gieten.

Ze spoeden zich naar de deur voorraadkamer. Op dat moment horen we Stans buiten luid lachen.

ILSE Stans! Vlug! *(stopt de flessen en glas in de handen van Evert, duwt hem de voorraadkamer in. Gooit deur achter hem dicht. Blijft gespannen aan de deur staan.)*

Stans lachend op vanuit de winkel.

STANS Potverdekke, 't komt dik in de sacoché zenne, juffra. We zullen alles wel weg krijgen.

ILSE Alles weg?

STANS Awel ja, uwe chef moest er toch iets op vinden om al dat kapot speelgoed aan de man te brengen.

ILSE Ah... juist, ja. Ik heb er iets van gehoord, ja.

STANS Mijne pierewaaier is zich aan 't gereed maken.

ILSE Jaja, 't zal wel in orde komen als gij er u mee bemoeit.

STANS In orde?! In de sacoché zeg ik u.

ILSE Da's nog beter.

Karel op uit de dactylokamer.

- KAREL Allee, waar blijft ze nu? Ze ging mij een glas water brengen. (ziet dan Ilse) Hola, nog iemand... Zijde gij ook kuisvrouw?
- ILSE Euh...
- STANS Zeg pitteke, hedde gij nu nen tik van uw tikmachien of wat is dat met u? Die overuren zijn precies niet goed voor uw vijskes.
- KAREL Oh maar met die vijskes heb ik geen problemen meer. Dat lint zit nu goed.
- STANS Ge hebt mij daarjuist nog uw nieuwe tippiste voorgesteld en nu weet ge van toeten noch blazen.
- KAREL Tippiste?
- ILSE Ja natuurlijk. Ik heb toch al kennis met u gemaakt. Ik ben Ilse Braakels. Ik kom via een interim-bureau... ter vervanging van... van... euh... dat meiske die verlof zonder wedde heeft.
- KAREL Daisy.
- ILSE Ja. En weet ge dat nu echt niet meer van daarjuist?
- KAREL (staat er beteuterd bij) Neen'k. Dat werk hé. Dat brengt mij helemaal van mijn spel. Dus... de nieuwe dactylo.
- ILSE Jep.
- KAREL Kunt gij tippen?
- STANS Nee-e, friemel. De dactylo kan alleen maar saucissen draaien.
- KAREL Echt?
- ILSE Ik heb een diploma.
- KAREL Van saucissen draaien?
- STANS Allee, 'k ga eens zien hoe het met mijne stier zit.
- KAREL Uwe stier?
- STANS Mijne zot.
- ILSE Uwe man dus.
- STANS Hij staat ginder in de startblokken. Ge zult nogal verschieten van hem, zenne.

Adeline op uit archiefkamer. Ze heeft de doos van de taart bij.

- ADELINE Boeboeleken, niet kwaad zijn hé.

KAREL Ah, daar zijt ge.

ADELINE Niet meer zo schreeuwen tegen mij. Want daar kan ik niet tegen.

KAREL Heb ik geschreeuwd tegen u?

ADELINE Ah bah ja gij. Mijn oren tuiten d'er nòg van

KAREL Tiens, dat moet dan buiten mijne weet zijn

STANS 't Is precies uw dagske niet hé vogel

ADELINE Hier zie, den overschot. 'k Heb maar de helft kunnen opeten.

KAREL *(neemt de doos, kijkt erin)* Een halve taart? Hebt gij die opgesmuld?

ADELINE Ik moest toch van u.

KAREL Van mij?

STANS *(rist de doos uit de handen van Karel)* Geef maar hier. Mijnen hoepel en ik zullen die wel verder opvreten. *(met de doos af winkel)*

KAREL *(roept haar nog na)* Jamaar, die is van de chef!

ADELINE *(ziet nu pas Ilse die zich wat op de achtergrond had gehouden)* Aaaah!!!

KAREL Wat is 't?

ILSE *(met handgebaar)* Hallo hay.

ADELINE De... halu... aluminium-kuisvrouw!

ILSE Ik ben de nieuwe dactylo. Voorlopig. Als versterking.

ADELINE Ah nee-e! Gij zijt... euh... wat ge niet zijt... gij zijt... euh... lucht!

KAREL Tutterke, voelt g'u wel goed?

ADELINE Ziet gij ze ook?

KAREL Natuurlijk

ADELINE Dan is zij toch hier Of zijde gij ook niet goed?

KAREL Ik geloof dat gij moet rusten. *(bekijkt dan even Ilse, denkt na)* En ik ook, geloof ik

ILSE En ik geloof dat er nog veel werk te wachten ligt.

KAREL Ja... euh... da's waar. Ik zal het u tonen. Kom maar mee. *(af dactylokamer, laat deur open)*

Ilse en Adeline zetten allebei tegelijk een stap naar de dactylokamer toe. Ze stoppen. Ze staan nu tegenover elkaar. Adeline is er niet gerust in. Ze bekijkt Ilse van kop tot teen.

- ADELINE Ge zijt toch zeker?
- ILSE Wat?
- ADELINE Dat ge geen spook zijt.
- ILSE Merci hé.
- ADELINE 'k Wil zeggen... gij spookt toch niet in mijne kop? Gij zijt toch van vlees en bloed?
- ILSE En nog bij mijn volle verstand ook. Ik heb ze nog alle vijf. En dat kan hier precies niet van iedereen gezegd worden.
- ADELINE (reikt haar hand) Geef mij de vijf.
- ILSE (schudt hand) Overtuigd?
- ADELINE Ja, 't is just. Ge zijt gij. Gij zijt van vlees.
- ILSE En er zit ook bloed in. O-positief.
- ADELINE (laat hand los) Toch komiek hé. Ge trekt zo goed op die hall... dinges... hallogeenmadam.
- ILSE Maar nu moet ik wel aan het werk. Als gij zolang daar wilt wachten. (wijst naar de archiefkamer)
- ADELINE Ah neen! Ik heb daar niks te zoeken.
- ILSE (opent deur archiefkamer) Toch wel, hier zijt ge op uw gemak.
- ADELINE Neeneen, 't is hier te doen. (af dactylokamer)
- ILSE Maar nee-e! Daar niet! Verdomme! (doet deur archiefkamer dicht)
- Evert op uit de voorraadkamer. Heeft de flessen in zijn hand, een glas. In zijn vestzak steekt een plastieken trechter. Ilse springt hals over kop naar de deur dactylokamer, doet ze dicht.
- ILSE Zijt toch voorzichtig. Ze konden u zien.
- EVERT Ze? Is hij dan niet alleen?
- ILSE Zijn vrouw hangt constant rond zijn nek.
- EVERT Gaat die dan hier blijven?
- ILSE 't Ziet er zo wel naar uit. Maar zijt gerust, ik zal alles wel onder controle krijgen.
- EVERT We moeten zo rap mogelijk toeslaan.
- ILSE Laat dat maar aan mij over. (neemt de flessen en glas van hem over) Als nieuwe interim-dactylo ga ik mijnen "entree" betalen.

- EVERT En gaat ge haar ook laten meedrinken?
- ILSE Ik houd mij met Karel bezig. Gij neemt die trut voor uw rekening. Ze denkt dat gij hare man zijt. Dus dat moet lukken. Verdwijen een poosje met haar.
- EVERT Maar hoe?
- ILSE Verzin maar iets Daar zie, op het bureau, die reisbrochure. Bespreek jullie huwelijksreis. Vooruit! Actie! (vlug af in dactylokamer, doet deur achter zich dicht)
- EVERT De trechter! (neemt de trechter uit zijn zak, gaat ermee naar de dactylokamer)

Maar op dat moment komt Robert binnen uit de winkel. Evert keert zich vlug om. Verbergt de trechter achter zijn rug.

- ROBERT Mijn portefeuille was van de toog gevallen, tussen de appelflappen.
- EV/KA Kom dat tegen.
- ROBERT (bekijkt Ev/Ka die tegen de deur staat, met handen achter zijn rug) Is er iets?
- EV/KA Neen... niets... alles is in orde.
- ROBERT (naar bureau) Zeg, waar is die taart?
- EV/KA Taart? Euh... die staat... euh... daar... patron... euh... baas...
- ROBERT Wat staat die nu verdorie in de archiefkamer te doen?
- EV/KA Daar staat ze frisser... baas... euh... patron.
- ROBERT Manneke, 't wordt hoog tijd dat gij op huwelijksreis kunt gaan. (af in archiefkamer)
- EV/KA (springt naar de deur, doet die vlug dicht, dan snel naar deur dactylokamer.)
Verdomme, ik moet die trechter aan Ilse kunnen geven.

Aan de deur dactylokamer gekomen, gaat die open. Vliegensvlug trekt Evert zich terug tegen de muur. Adeline komt binnen. Ze stapt hem voorbij. Ze komt met haar rug gekeerd naar Evert aan het bureau.

- ADELINE Hier ligt mijn boekske zie. (neemt de reisbrochure, keert zich om, ziet Ev/Ka tegen de muur geplakt staan, schrikt) aaah!
- EV/KA (doet vlug deur dactylokamer dicht) Verschiet gij van mij ook al?
- ADELINE Zijde gij hiér?
- EV/KA Ziet ge dat niet?
- ADELINE Maar ge zat daar ne second geleden achter uw tipmachien.

EV/KA Ge weet toch... euh... truttemieke... euh... dingske... allee, mijn lief vrouwke ...Ik loop-ik altijd achter u hé...

ADELINE Zo achter mijn gat lopen. Ah maar da's lief. Zeg, wat houdt gij achter uwe rug?

EV/KA Oh.. euh... *(toont de trechter)* Iets dat daar lag... 'k Weet niet hoe het komt, maar in 't passeren had ik het ineens in mijn hand. Hihi... komiek hé... Dient tot niks. Voilà, is al weg. *(opent deur dactylokamer, gooit de trechter naar binnen, doet deur weer dicht)*

ADELINE Boeboeleken, wat denkt ge? Zult ge hier nog lang werk hebben?

EV/KA Neenee, 't zal niet meer zo lang duren.

ADELINE Die inperieme-tipiste...

EV/KA Interim-dactylo.

ADELINE Awel ja, zij gaat uw werk verder afwerken heeft ze gezegd

EV/KA Schoon van haar hé

ADELINE En 't is ook schoon dat ze iets heeft meegebracht om te trakteren

EV/KA Schatteke kom *(neemt de brochure uit haar hand)* ...we gaan ons efkes terugtrekken. Wij alleen met ons tweeke. Daar. *(leidt haar naar de voorraadkamer)*

ADELINE Moet gij dan niet voortwerken?

EV/KA *(opent deur voorraadkamer)* We hebben iets veel belangrijkers te doen. Onze huwelijksreis uitstippelen. Hopsakee! *(duwt haar vrij brutaal de voorraadkamer in)*

Ilse op uit de dactylokamer. Ziet Evert die net de voorraadkamer wilde binnengaan, ze trekt de deur dactylokamer achter zich dicht.

ILSE En?

EVERT Ik heb ze te pakken.

ILSE Ze moet daar blijven. 't Is nu of nooit.

EVERT Succes "dactylo". *(af in voorraadkamer, doet deur dicht)*

ILSE *(opent deur dactylokamer)* Karel, waar liggen die documenten?

KAREL *(off dactylokamer)* Onderaan vanonder helemaal beneden!

ILSE Zo diep?

KAREL *(Off)* Onder de papieren die erop liggen.

Ilse opent een lade en zoekt. Op dat moment komt Robert op uit de archiefkamer.

ROBERT Verdomme Karel, waar is die taart?! (ziet Ilse die vlug de lade dicht duwt en zich van het bureau verwijdert)

KAREL (off) Het is geen taart! 't Is een groene farde!

ROBERT Kàrel?!!!

KAREL (off) Ja chef?

ROBERT Arrah... nu zegt hij weer 'chef'.

Karel op uit dactylokamer.

KAREL Wat is er, chef?

ROBERT Karel, wat is er met u aan de hand en waar is die taart en vooral: wie is deze... (glimlacht lief naar Ilse) ...schone verschijning.

KAREL Chef... (krabt nadenkend in zijn haar) ...zoveel vragen tegelijk.

ILSE Mag ik mij voorstellen: ik ben de interim-dactylo.

ROBERT Interim...? Tiens, ik wist niet dat ze iemand gingen sturen. En op een avond dan nog wel.

ILSE Euh... de grote baas heeft dat geregeld.

ROBERT Ah bon.

ILSE (komt verleidelijk dicht bij hem) En gij zijt mijnen directe baas?

ROBERT Euh... ja... ik ben de verantwoordelijke hier. Ik heb hier de leiding, ja.

ILSE Hmmm... gij ziet er wel nen toffen baas uit.

ROBERT Vindt ge?

KAREL (zoekt aan het bureau naar de taart) Chef, ik vind die taart niet.

ILSE (lief) Ik zal een goeie dactylo voor u zijn die alles voor u wil doen. Al uw wensen zal ik met plezier uitvoeren.

ROBERT Allee gij... Da's goe da'k da weet....(herstelt zich) Karel, waar is die taart?

KAREL Ik weet het niet, chef.

ROBERT Hoe, ge weet het niet? Waarom zegt ge dan dat ze in de archiefkamer staat.

KAREL Heb ik dat gezegd, chef?

ROBERT Karel, in godsnaam, werk me niet te veel op de zenuwen!

ILSE Is die bakkerij nog open?

ROBERT Zou kunnen... maar 't zal op 't nipperke zijn.

ILSE Ik wil ook wel een gebakje.

ROBERT Ah ja? Ja... jaja... Karel ga als de bliksem om een nieuwe taart.

ILSE Nee, chef, Karel kan niet weg. Hij is net bezig mij instructies te geven omtrent het werk.

KAREL Ah ja hé chef... die zakken.

ROBERT Welke zakken?

KAREL De gescheurde jute zakken van op de tuinafdeling.

ROBERT God ja, die ook nog. Maar Karel, ge kunt dat lief kind toch niet direct opzadelen met zakken.

ILSE Geeft niet hoor, ik heb nog al met zakken gewerkt

ROBERT (ondeugende grimas) Is dat zo? Hola pola... Trouwens, hoe heet gij?

ILSE Ilse.

ROBERT Schone naam. Een naam van een engel.

ILSE (dicht bij hem, verleidend) Maar die engel zou wel iets willen eten. Iets waar haar chef in hoogsteigen persoon om gaat. Als teken dat ik hier welkom ben.

ROBERT Euh... ja... jaja... natuurlijk.

ILSE (met zwoele stem) Ga nu maar... (houdt haar wang tegen zijn wang)

ROBERT (slikt even, met hese stem) Ik ga nu maar...

KAREL En voor mij ook nog wat.

ROBERT (schiet wakker) En gij direct aan 't werk!

KAREL Ja, chef. (af dactylokamer)

ROBERT (lief) Ik ben zo terug... (met knipoog) Ilseminneke... mijn interimmeke... (af winkel)

ILSE (blaast, tot zichzelf) Verdomme, nu moeten we er wel spoed beginnen achter te zetten. Het wordt steeds heter onder ons voeten. Karel, het spijt me, maar ik zal die trechter moeten gebruiken. (naar de dactylokamer toe)

Maar Adeline op uit voorraadkamer. Ze is in de war. Ilse doet vliegensvlug deur van de dactylokamer weer dicht.

ADELINE Juffra, misschien kunt gij mij helpen.

ILSE Wat is er?

ADELINE Wilt gij ne keer naar mijn ogen kijken?

ILSE *(kijkt in Adelines ogen)* Ik zie niks speciaals.

ADELINE Maar ik zie wel speciale dingies. Dingies die er niet zijn.

ILSE Misschien komt het door uwe bloeddruk.

ADELINE Eerst zie ik kuisvrouwen.

ILSE Bij mij waren het ruitenwassers toen mijn bloed te hoog stond.

ADELINE Maar nu zie ik nen andere man wanneer ik Karel vastpak.

ILSE *(meteen op haar qui vive)* Dat meent ge niet!

ADELINE Luister... we waren daar efkes alleen met ons tweeke.... *(wijst naar voorraadkamer)* En ik begon hem wat te knuffelen...

ILSE Ge hebt toch niet overdreven?

ADELINE Ik pakte hem tussen mijn handen.

ILSE Wat?

ADELINE Zijne kop. En hij had nen anderen asem.

ILSE Hij had misschien al van diene vodka gedronken die'k meegebracht heb.

ADELINE Neenee, 't was dat niet. En hij heeft precies nen andere lijfgeur ook. Maar dat is nog niet alles. Ik schudde ermee.

ILSE Met wat?

ADELINE Mee zijne kop. En zijn vals gebit viel bijna uit zijne mond.

ILSE Is dat zo?

ADELINE Maar mijne Karel heeft helemaal geen vals gebit.

ILSE Dat zijn inderdaad dingies die er niet zijn.

ADELINE Allutietenaties. Ik weet dat wel. 't Is dat.

ILSE Ik geloof u, ik geloof u.

ADELINE En dan is er nog iets.

ILSE Is 't nog niet gedaan?

ADELINE Zijne zak is leeg.

ILSE Wat?!

ADELINE Zijne linker zak van zijn vest. Mijne Karel heeft de gewoonte om zijn zakdoek in zijn linker zak te steken. Hij draagt alles links.

ILSE Die mannen hé.

ADELINE Omdat hij zijn kabas altijd in zijn rechter hand houdt. En hij heeft nogal dikwijls eens ne lopende neus als hij buiten is. Maar nu is hij leeg.

ILSE Zijne neus?

ADELINE Zijne zak. En ik mocht niet eens aan zijn andere zak voelen.

ILSE Wat?!

ADELINE Zijne rechter zak.

ILSE (is nu gehaast) Zeg, zoudt gij niet beter naar huis gaan om te rusten? Ik werk hier wel verder met uwe man.

ADELINE Ik geloof dat ik zot aan 't worden ben.

Evert op uit de voorraadkamer, met de reisbrochure.

EV/KA (tot Adeline) Maar lieveling, laat ons toch voortdoen met onze reis uit te stippelen. We zaten al in Brugge.

ADELINE Euh... ja... boeboe... ik...euh...

ILSE (vlug bij Evert) Ze komt direct. (duwt hem terug naar de voorraadkamer toe, fluistert) Ik moet haar eerst nog wat op haar gemak stellen. En houdt in 't vervolg uw tanden in. (Duwt Evert af in de voorraadkamer)

ADELINE En hij doet precies anders dan dat hij gewoonlijk doet.

ILSE Het komt allemaal wel in orde van zodra ge uitgerust zijt.

ADELINE Wie weet zie ik subiet nog Sinterklaas.

ILSE Ach mens, ik heb zo eens Zwarte Piet voren mij zien staan.

ADELINE Oeioei, da's ook erg.

ILSE Toen ik overspannen was.

ADELINE En had hij zijn zak op zijn rug?

ILSE (knikt) Ne lege.

ADELINE Oók ne lege. Komiek hé.

ILSE Maar dat was alleen maar inbeelding. Hij was er niet want ik liep zo los door hem.

Karel op uit de dactylokamer. Hij heeft een lege jute-zak bij zich.

- KAREL Die klachten over die zakken... (ziet Adeline) Tutterke!
- ADELINE (schrikt hevig) Aaahh!!!
- ILSE Hij is het niet! (vliegensvlug naar Karel, duwt hem weg, hij duikelt de dactylokamer in, trekt deur dicht, blijft tegen de deur staan) Ik bedoel: ik heb niemand gezien. Niemand. Gij wel?
- ADELINE Dat kan niet! Mijne Karel zit daar... en daar... en...
- ILSE Hier was niemand!
- ADELINE En hij had ook ne lege zak!
- ILSE Ge moet dringend rusten, Adeline. Uwen bloeddruk is wreed aan 't stijgen.
- ADELINE Zijde gij zo los door hem gelopen?
- ILSE Ja'k... Just gelijk bij dienen Zwarte Piet.
- ADELINE Oeioei, wat heb ik nu toch. Godweet wie gaat er nog allemaal verschijnen met ne lege zak.

Stans op vanuit de winkel.

- STANS (wijst naar de deur van de winkel) Voilà... daar komt hij! Zelfs in dezen tijd van 't jaar.
- ILSE Wie?
- ADELINE 't Kan mij niet schelen. Ik moet efkes de winkel in om op mijn spel te komen. Laat mij door.

Adeline gaat richting deur winkel als Nest juist binnenkomt. Hij is echter verkleed als Kerstman. Hij heeft een lege zak mee.

- ADELINE (schrikt hevig) Aaahhh!!! De Kerstman!!! Met ne lege zak!!! (voelt haar hoofd, zakt neer)

Stans kan haar nog net opvangen. Ze kijken verwonderd naar Adeline. Ondertussen valt het

DOEK

PAUZE

DERDE BEDRIJF

EEN MINUUT LATER

Wanneer het doek opgaat zit, half hangend Adeline uitgeteld op de bureaustoel. Stans probeert haar bij te brengen. Nest, gekleed als Kerstman, is bezig speelgoed uit de dozen in de jute zak te stoppen. Ilse kijkt even naar het schouwspel en haast zich dan de dactylokamer in.

STANS (slaat op Adelines wangen) Allee madam, moet gij daar nu zo van verschieten?

ADELINE (komt bij) Boeboeleken... hallutettenaties...

NEST Wat wauwelt die allemaal?

ADELINE (tot Nest) Bek dicht, gij.

Nest haalt zijn schouders op, doet dan verder.

ADELINE Ik... zie... van alle... niks... niemendal...

STANS Ziet ge mij?

ADELINE Zijt gij de kuisvrouw of een dinges?

STANS Ge moest gij begot toch zo niet verschieten. Da's genen echte Kerstman.

Evert op uit de voorraadkamer met de reisbrochure, bij Adeline.

EV/KA Awel, wat gebeurt er met mijn lief vrouwke?

ADELINE (kijkt op naar hem) En zijt gij ook echt?

EV/KA Hoe? Wat is dat nu voor een vraag? (legt brochure op bureau)

ADELINE (staat moeizaam op) Doet uwe mond ne keer open.

EV/KA Voor wat?

ADELINE En laat uwe zak ne keer zien.

EV/KA Wablieft?

STANS Zeg, jullie zijn wel pas getrouwd, maar wacht tenminste tot thuis.

ADELINE Wat zit er in uwe linker zak?

EV/KA (neemt Adeline onder de arm) Kom tutterke, we doen verder met onze reisbestemming te kiezen.

ADELINE En uw valse tanden?

EV/KA (geschrokken) Mijn gebit?

- ADELINE Boeboeleken, ik heb uw tanden naar beneen zien vallen.
- EV/KA Ja... euh... dat kan.
- ADELINE Dus toch!
- EV/KA Ja... euh... ziet ge... ik ben daar wreed gegeneerd in... op mijne leeftijd valse tanden... euh... ik heb u dat nooit durven zeggen.
- STANS Allee, kadul, laat uw eetkamer ne keer zien, dan is ze gerust
- Ev/Ka trekt een brede grijns om zijn tanden te laten zien.
- NEST (aan de zijkant van de stapel dozen, Adeline ziet hem niet staan) Dat zou ik ook meer moeten doen... mijn tanden laten zien.
- STANS (tot Nest) Hoor ik u nog?!
- ADELINE (kijkt van dichtbij naar de tanden van Ev/Ka) Maar boeboeleken toch...
- NEST (komt van de dozen weg) Zeg, hoe zit dat hier nu? Mijne zak is vol.
- ADELINE (ziet nu de 'Kerstman', schrikt) Aaaahhh!!! Daar is hij weer!
- STANS Dat is genen echten. (tot Nest) Kom, we zijn hier weg. We gaan ons daar op de speelgoedafdeling installeren.
- NEST Dat ook nog
- STANS Vanaf morgen moet gij dat speelgoed uitdelen. (tot de anderen) Mensen, wij trekken ons efkes terug. (tot Nest) Allee vooruit, Santa Klos. (duwt Nest voor zich uit)
- NEST 'k Ben-ik nog nooit ne Kerstman geweest, 'k weet-ik nie hoe ik da moet doen.
- STANS In de winkel zijn er grote spiegels. Ge kunt u daar wat oefenen met uw mouvements. En voren ne grote spiegel ziet ge u helegans staan.
- NEST Mijn mouvements voor ne spiegel doen?
- STANS Kom, lapzwans. (duwt hem naar buiten, beiden af winkel)
- ADELINE Maar allee, boeboeleken, uw plastieken tanden.... Dat gij dat kunnen verstoppen hebt.
- EV/KA (kijkt nerveus naar deur dactylokamer) Kom, we trekken ons nog even terug.
- ADELINE. En toch is er iets.
- EV/KA Maar neen! Er is helemaal niks! Komaan! (neemt haar bij de hand, wil haar meetrekken naar de voorraadkamer)
- ADELINE En die Kerstman?

EV/KA Euh... da's misschien mijnen baas.

ADELINE Uwe chef? Robert? Is die Kerstman?

EV/KA Juist... Robert, ja.

ADELINE En ik zag u uit dienen bureau komen terwijl ge dààr zat.

EV/KA *(wordt steeds nerveuzer)* Verdorie zeg... *(probeert haar weer mee te trekken)*
Kom mee zeg ik u!

ADELINE Oh boeboeleken! Kom hier mee uw plastieken bieters! *(slaat plots haar armen rond zijn nek)*

EV/KA Howhow... niet zo wild. *(trekt zich weg)*

ADELINE Njam...Njam...njam...

EV/KA 't Is al goed! Hier zie. Ik ga u effenaf naar binnen dragen. *(doet deur voorraadkamer open, neemt Adeline in zijn armen)*

Op dat moment komt Sylvie binnen. Ze is uiteraard hoogstverwonderd wanneer ze die twee daar zo wild ziet tekeer gaan.

SYLVIE Huhum...

EVKA *(draait zich om)* Euh... goeienavond. *(zet Adeline neer)*

ADELINE Oeioei, mijne rok zit omhoog. *(trekt gegeneerd haar rok goed)*

SYLVIE Is 't zo dat er hier overgewerkt wordt?

ADELINE Ze zijn hier met vanalles bezig.

SYLVIE Ik wil het zo precies zien.

EV/KA En wie zijt gij?

SYLVIE Ik ben de vriendin van Robert. Is die hier ergens?

EV/KA Ik... euh... ik moet efkes... naar... euh... efkes... *(haastig af in voorraadkamer, doet deur dicht)*

SYLVIE En waar is die fameuze Verhofstadt? Hij die blijkbaar voor dit soort overwerk zorgt?

ADELINE Robert? Hij heeft zich teruggetrokken met de kuisvrouw.

SYLVIE Wablieft?! Met de kuisvrouw?!

ADELINE Ja, want zijne zak is vol.

SYLVIE Wat zegde gij daar?!

ADELINE Ik zeg dat niet, de Kerstman zei dat.

- SYLVIE Robert met de kuisvrouw.
- ADELINE Ze gaan in de winkel mouvements doen voor ne spiegel.
- SYLVIE *(in alle staten)* Dàt doet hij dus tijdens al die 'overuren'!
- ADELINE Jaja, juffra, 't is hier 't één en 't ander.
- SYLVIE En gij doet hier ook aan mee? Gij lag in dienen zijn armen...
- ADELINE Wete gij dat ik nu iets ontdekt heb bij hem. Iets... euh... maritiem... nee... 't is da nie... euh.... Intiem... jaà... 'k heb hem intiem gezien in... *(wijst naar haar mond, naar haar tanden)* Da's nogal iets hé.
- SYLVIE Intimiteiten op het kantoor!!! En het vele werk is de uitvlucht.
- ADELINE Met dat vele werk is de nieuwe indimiriene dactylotippiste bezig.
- SYLVIE Ah zo, er werkt hier nòg een griet.
- ADELINE Of ze Griet heet, da weet ik nie. Maar 't is een toffe. Ze heeft flessen sterke drank meegebracht.
- SYLVIE Ah ja natuurlijk, bij die intieme feestjes moet er ook flink gezopen worden. En liefst sterke drank.
- ADELINE Amai, straffen toebak. Jaja, ze vliegen d'er nogal in zenne. En ze gingen er zich vanavond ne keer extra tegen leggen. Ze gingen katoen geven.
- SYLVIE *(razend)* Waar is Robert?!
- ADELINE Ik zeg het u toch... met de kuisvrouw voor ne spiegel...
- SYLVIE Zwijg!!!
- ADELINE Ne gróte spiegel om hem helegans te zien staan.
- SYLVIE Hij wilt het dan allemaal nog bekijken in de spiegel ook! Natuurlijk, da zal hem opwinden!
- ADELINE Als Kerstman met zijne volle zak...
- SYLVIE *(weet niet waar ze het heeft)* Ik ga hem betrappen! Hij krijgt die grote spiegel over zijne kop! Daar mag hij zeker van zijn! *(razend af)*
- ADELINE Allee, waarvoor moet die nu zo koleirig zijn? Haren bloeddruk zal ook te hoog staan zeker? *(gaat zitten op bureaustoel)*
- Karel op uit dactylokamer. Hij is stomdronken. Zijn vest scheef, hemd uit zijn broek. Hij houdt de fles vodka in zijn hand en de trechter in zijn ander hand. Hij blijft wankelend aan de deur staan.*
- KAREL Hallo everieboddieeee! Halllooo! *(blaast op trechter als op een trompet)*
- ADELINE *(schrikt, veert op)* Eeeh!!!!

KAREL *(dronken lallend)* Wie zijde gij... juffrake? Geeft gij ook uwen entree?

ADELINE *(valt weer op bureaustoel)* Hèlp!

Ilse verschijnt in de deuropening. Ze grijpt Karel vast bij zijn arm en sleurt hem weer de dactylokamer binnen. De deur wordt dicht gegoooid.

ADELINE *(schudt met haar hoofd, knippert met haar ogen)* Da... da... kan nie...

Sylvie op vanuit winkel.

SYLVIE Ge zegt gij wel: in de winkel maar... *(ziet de aangeslagen Adeline)*

ADELINE Ik heb het weer... hallelujatinaties. Hij stond voren mij.

SYLVIE Wie?

ADELINE Mijne man.

SYLVIE Heeft hij u ook betrap?

ADELINE Hij was strontzat

SYLVIE Ah ja dat zel wel. Nogal een heftig feestje dus... alle remmen los...

ADELINE Poepeloere-strontzat. En dat kan niet. Hij was het niet. Het was alleen maar ne zatte niks waar ik los door kon lopen.

SYLVIE De winkel is nogal groot. Kunt ge mij vertellen op welke verdieping Robert zit?

Ev/Ka op uit de voorraadkamer.

EV/KA *(tot Sylvie)* En? Hebt ge uwe vriend gevonden?

ADELINE *(volledig over haar toeren)* Ziedet! Hij was dààr!

SYLVIE Zijde gij soms hare vent?

EV/KA Ja. Is er iets?

SYLVIE Allee dan is er hier toch éne die zijn eigen vrouw in zijn armen had... daarjuist toen ik binnen kwam.

ADELINE Krimineel poepeloere zat! Hij kon op zijn poten nie meer staan.

SYLVIE Ik denk dat ge best eens met uw vrouw naar nen dokter gaat. Als 't nog niet te laat is... met al die uitspattingen hier die ze hier meemaakt.

EV/KA Tutterke, ge moet hier weg. Dat is 't beste voor uw gezondheid.

SYLVIE Ik begin mij af te vragen of het wel voor mijn gezondheid goed is dat ik Robert kom opzoeken op zijn werk.

ADELINE Lucht! Lucht!

- EV/KA *(neemt een paar papieren van het bureau, zwaait er mee)* Is 't zo goed?
- SYLVIE Meneer, kunt u mij soms vertellen waar Robert is? Want van haar uitleg ben ik niet zo zeker.
- EV/KA Wat heeft ze u verteld?
- SYLVIE Ze had het over ne Kerstman.
- Stans op uit de winkel.*
- STANS Allee, mijne pipo begint toch al een beetje zijnen draai te vinden.
- SYLVIE Zijde u de kuisvrouw?
- STANS Ja'k. Stans. De enige en de echte. En de plaabak-kwien!
- SYLVIE *(kwaad)* Waar is Robert?
- STANS Is die hier niet?
- SYLVIE Of moet ik vragen: waar is die buiten-seizoen-Kerstman?
- STANS Die is aan 't oefenen op de speelgoedafdeling.
- SYLVIE Aan 't spelen dus.
- ADELINE Lucht! Lucht!
- EV/KA *(zwaait weer met de papieren)* We moeten haar hier wegbrengen.
- STANS Dat schaap moet plat liggen. Op de tuinafdeling staan er ligzetels.
- EV/KA Een goed gedacht. Vooruit, schatteke, u moet hier weg. *(rolt de bureaustoel met Adeline naar de deur winkel toe)*
- ADELINE U blijft toch bij mij hé boeboeleken?
- EV/KA Natuurlijk. *(beiden af winkel met de bureaustoel)*
- SYLVIE En nu wil ik wel eens weten wat hier precies allemaal gebeurt.
- STANS En ik wil weten wie u zijt.
- SYLVIE De vriendin van Robert. En 't schijnt dat hij voor 't moment Kerstman is.
- STANS Maar bah neen't u. Da's nie waar. Mijnen halven trouwboek is de Kerstman.
- SYLVIE Uwe man? En ik dacht dat... Ja zie... wat is dat hier allemaal? Waar is Robert dan? Ik moet er het fijne van weten. Kunt u mij een eerlijk antwoord geven?
- STANS Als het maar geen strikvraag is, dotteke.

SYLVIE Zijn ze hier nu echt aan 't overwerken? Toen ik hier binnen kwam stonden die twee hier te flikflooien.

STANS Ah vaneigens. Dat koppel is nog maar just getrouwd. Die kunnen van mekaars lijf niet blijven.

Daisy op vanuit de winkel.

DAISY Hallo! Amai, vreemd volk hier.

STANS 't Is hier wel een echt duivenkot.

DAISY Ah, dag Stans.

STANS Dag Daisy. (tot Sylvie) Daisy is hier de secretaresse. Ze heeft nu een tijdje verlof zonder wedde.

DAISY Ja. Maar ik kwam eens langs. Robert heeft mij vanmorgen opgebeld.

SYLVIE (meteen argwanend) Zozo.... Meneer belt 's morgens naar zijn secretaresse terwijl ze in verlof is.

STANS Ik ga ne keer zien hoe het met dat madammeke is (af winkel)

SYLVIE Ik ben Sylvie, de vriendin van Robert.

DAISY Ah bon... proficiat.

SYLVIE En ik zou nu eindelijk eens willen weten waar hij is.

DAISY Ik ook. Ik ben in ieder geval niet gekomen om te werken. Dus doen jullie maar verder met wat jullie bezig waren. Maar ik heb Robert iets heel belangrijks te vertellen. Hij zal de eerste zijn die het weet. Omdat hij een vriend des huizes is.

SYLVIE Zijde gij misschien in....? (Daisy knikt bevestigend - glimlacht stralend) En Robert is 'de vriend des huizes' die hij 's morgens opbelt. En hij moet het als eerste weten? Hola... 't zit zò... ik snap het!

DAISY 't Is te zeggen...

SYLVIE (razend) Ik weet genoeg! De smeerlap! (rent af, winkel)

DAISY (aan de deur, roept haar na) Mijne man weet het natuurlijk al! (haalt haar schouders op) Ja zie, als ze daar niet tegen kan (beseft het dan) Verdorie... zij zal nu toch niet denken dat het van Robert is?

Stans op vanuit de winkel.

STANS Die is echt niet goed hé.

DAISY Ja, voor wat moest die nu zo hals over kop weglopen?

STANS Wie?

DAISY Robert zijn nieuwste aanwinst.

STANS Oh... ik had het over Adeline.

DAISY Is Adeline hier dan ook?

STANS Als ge 't mij vraagt is er ne kleine pagadder op komst.

DAISY Nu g'het erover hebt... ik moet iets komen zeggen. En ik kan niet lang blijven, Frank zit buiten in de auto te wachten.

STANS Zeg het maar, ik kan zwijgen als een graf.

DAISY Aan u? 't Is aan.... nu goed... G'hebt gelijk... d'er komt nen baby.

STANS Ziedet! Ik wist het! Ik wist het!

DAISY Gij wist dat?

STANS Allee, ik dàcht het. Pas op, ik heb ne klare kijk op zulke dinges.

DAISY Maar hij weet het nog niet. 't Is daarom...

STANS (onderbreekt) Die weet da nog nie?! Amai, die gaat verschieten.

DAISY Dat zal hij zeker.

STANS Als hij het nog niet weet... zal hij er dan best eerst wat op voorbereid worden.

DAISY Ja, misschien wel.

STANS Dat moogt ge gerust aan mij overlaten. Ik kan dat heel goed, iemand de pap in de mond geven.

DAISY Awel, da's geen slecht idee. Maar het hem nog niet zeggen. Dat doe ik wel. Hem alleen zo een beetje bewerken... zachtekesaan.

STANS De pap. Komt in de sacoché. Zeg, en Robert zal ook nogal verschieten.

DAISY Ah ja natuurlijk, 't is juist hèm die ge...

STANS (onderbreekt) Die zal ik voorbereiden dat ge hier zijt. En gij blijft nog een beetje op de achtergrond.

DAISY Ja, oké... ik trek me efkes terug.

STANS Allee vooruit... subiet komt hij hier binnen gestoven. (opent deur voorraadkamer)

DAISY Maar 't mag niet te lang duren. (af voorraadkamer)

STANS (doet vlug deur dicht) Amai, dat zijn twéé papkes die ik in de mond moet gieten. Den enen dat hij vader gaat worden en den anderen dat zijn zijnen onmisbare lievelingsdactylo hier is. Twee papkes twéé! Allee

vooruit met de geit! (zwiert de deur van de dactylokamer open, kijkt naar binnen) Hein?! Hoe kan die...?

Ilse op uit de dactylokamer.

- ILSE Hebt gij iets nodig?
- STANS Is da Karel daar?
- ILSE Natuurlijk, wie anders? Hij is toch aan 't werk.
- STANS Hoe? En daarjust... héél daarjust... was hij nog bij zijn vrouw in de winkel?
- ILSE Ja, maar hij is ondertussen al terug bezig.
- STANS Allee begot, begin ik het nu ook al te krijgen? 'k Heb-ik hem niet zien passeren en 'k ben hier niet weggeweest.
- ILSE Die jongeman is een verschrikkelijk rap ventje. 't Was mij ook al opgevallen dat hij als nen bliksemschicht van hier naar daar loopt. Hij is er niet en terwijl ge met uw ogen knippert zit hij weer achter zijnen bureau.
- STANS En normaal is hij wat aan de trage kant. Die heeft precies nu poeier in zijn gat vanals hij getrouwd is.
- ILSE Hebt ge hem nodig?
- STANS Ik heb heel belangrijk nieuws voor hem. Hij zal er niet goed van zijn. Hij moet er dus eerst op voorbereid worden. Eerst de pap.
- ILSE Ge maakt mij nieuwsgierig.
- STANS En voor Robert heb ik andere pap.
- ILSE Die is hier niet.
- STANS Waar is hij?
- ILSE Om eten.
- STANS Nog altijd? (begint weer te zingen) "ene mee hesp en ene mee kees!!!"
- ILSE En wat nu met die Karel? We hebben niet veel tijd.
- STANS Tijd of genen tijd, dit moet hij toch weten.
- ILSE Stans, zeg het tegen mij. Ik breng hem wel op de gepaste manier op de hoogte.
- STANS Ik mag het niet zeggen... maar 't heeft ook te maken met dat poeier in zijn gat...

ILSE Zeg het, vlug.

STANS Nog niet langer getrouwd en zijn wijf is al in verwachting. Van poeier gesproken.

ILSE Dat madammeke da...

STANS Die ginder met haar pikkelen omhoog ligt, ja. Ik had het direct gezien hé dat er iets was met haar. Z'heeft altijd honger, ze ziet dingetjes die er niet zijn, ze heeft vaporetjes, ze moet gedurig liggen. En ze heeft het zelf gezegd tegen... en da's dan de surprise voor Robert.

Karel op uit dactylokamer. Hij is ladderzat.

KAREL (zingt) "En we gaan nog nie naar huis! Bijlange nie"

STANS Zie daar?!

KAREL (met 'dubbele tong') Waar is mijn tutterke?

STANS Wat heeft die voor?

ILSE Ge moet weten... ik geef mijnen entree.

STANS Ah?! 't Is hier een feestje!?

KAREL (zingt) "En rijden is plezant... en rijden is plezant..."

ILSE En hij heeft ewa gedronken.

STANS Ewa?

ILSE Ik zorg wel voor hem.

STANS Dat gebeurt hier ook niet dikwijls, een feestje in dezen bureau.

ILSE En gij moogt subiet ook iets drinken, Stans.

KAREL (slaat zijn arm rond Ilse) Schoon wijveke, ik moet u ne keer iets zeggen...

ILSE Gij hebt mij iets te zeggen... en nu direct! (leidt Karel de dactylokamer in, beiden af, deur dicht)

STANS Die heeft het precies goed te pakken. Maar allee, dan moet hij niet eens voorbereid worden op het heuglijke nieuws. Gene pap voor hem. Hij zal die toch niet slikken. Een feestje begot! Hier op den Klachtenbureau. En ik mag subiet meedrinken. Ah maar dan kan ik voor de ambiance zorgen. Moment. (even af in archiefkamer, komt terug met haar cassette recorder, zet die op bureau) Een geschikt lieke voor 't feestje... ambiance! (zet muziek op, ze zingt en ze swingt)

Samantha - Eviva Espana

Na die mooie warme reis door 't zonnige Spanje
 Vergeet ik alles, ik denk alleen nog Spaans
 Heel m'n kamer straalt van rood en van oranje
 De felle kleuren van de Spaanse zon en maan
 De Spaanse furie heeft me zo verward
 Dat temperament veroverde m'n hart

Ik hou van dansen en muziek
 Eviva España
 Van oude trots en romantiek
 Eviva España
 Een serenade aan 't balkon
 Eviva España
 Geef mij maar alle dagen zon
 España por favor

In m'n handen klepperen de castagnetten
 En de flamenco die stamp ik met mijn voet
 Ik draag enkel Andalousische toiletten
 En op mijn hoofd staat een grote zwarte hoed
 Ik hou van vino en van cabial
 De Spaanse keuken is een festival

Ik hou van dansen en muziek
 Eviva España
 Van...

Robert op vanuit winkel, heeft een nieuwe taart mee. Hij kijkt geprikkeld naar swingende Stans. Komt naar bureau en zet de recorder af.

ROBERT (wanneer Stans hem kwaad aankijkt) Gene commentaar!

STANS Dat zeg ik tegen mijne ballonneskop ook.

ROBERT Diene winkel was toch wel al gesloten zeker. Maar d'er brandde nog licht. Ik heb daar staan bellen en bellen. Z'hebben dan toch open gedaan. (zet de doos op bureau, op de rand) Ze gingen deze juist in de diepvries stoppen. Wat ne chef niet allemaal moet doen voor zijn personeel.

STANS En waar een kuisvrouw niet allemaal voor dient.

ROBERT Wat wilt ge daar nu weer mee zeggen?

STANS Ik moet hier hele emmers pap opdienen.

ROBERT Ah ja? Zeg maar... is uwe man nu hier?

STANS Mijnen hansworst, jaja. Die staat in de winkel voor ne spiegel te paraderen.

ROBERT Allee komaan, wat hebt ge te zeggen? Ge hadt een oplossing voor dat speelgoed. En wat is dat met diene pap?

STANS Kom mee, schimmel, 'k zal 't u laten zien. (grijpt Robert bij de arm en sleurt hem mee naar buiten, beiden af winkel)

Ilse op uit dactylokamer. Heeft fles vodka mee die half leeg is Ze kijkt rond, doet deur dactylokamer dicht Ze komt naar de archiefkamer, luistert even en opent behoedzaam de deur.

ILSE Evert, zit gij hier? Niet dus. Da's goe. Dan zit hij nog altijd met die seut in de winkel. D'er komt schot in.

Sylvie op uit de winkel. Ilse doet vliegensvlug deur archiefkamer dicht.

SYLVIE Voor ik wegga heb ik wel nog iets te zeggen. Hola... nog volk.

ILSE Euh... ja... 't is hier wel druk vanavond.

SYLVIE En 't feestje is nog aan de gang?

ILSE (toont fles) Oh dat?

SYLVIE En dit. (doelt de doos met de taart op bureau)

Daisy op uit de voorraad kamer.

DAISY Ik kan hier toch niet blijven wachten. (ziet Ilse)

ILSE Ik ben de dactylo. Interim.

DAISY Oh maar da's goed. Dan hoef ik mij geen zorgen te maken.

SYLVIE Nee, dat is zo. De zorgen zijn voor iemand anders.

DAISY (tot Sylvie) Ik ben blij dat ge er nog zijt. Ge hebt het totaal verkeerd begrepen. Ik zal het u uitleggen. (tot Ilse) Ge zijt hier dus aan 't werken?

ILSE Ja en ik zou wel graag rustig willen voortdoen.

DAISY Heeft de kuisvrouw hem al voorbereid?

ILSE Over den baby?

DAISY Weet hij het al?

ILSE Nog niet.

Karel op uit de dactylokamer, uiteraard nog steeds ladderzat. Hij heeft een zelfgemaakt papieren hoedje – dat eigenlijk slecht gemaakt is – op zijn hoofd. Zijn jas heeft hij uitgedaan Hemd uit zijn broek. Zijn bril staat scheef.

ILSE Karel... gij... (vlug bij hem)

- DAISY Hola, die moet mij hier nog niet zien. Anders verraaft hij het aan Robert da'k hier ben. (duikt achter de dozen)
- KAREL (zingt) "En van je hela hola... houdt er de moed maar in"
- SYLVIE Dat is hier een echte braspartij!
- ILSE Het is niet wat ge denkt.
- SYLVIE Oh neen? Gij fladdert anders ook met een fles rond.
- KAREL (waggelt naar bureau, zet zijn twee handen op de doos met de taart zodat deze platgedrukt wordt, tot Sylvie) Dingske... gij zijt de nieuwe kuisvrouw zeker hé... awel, ge kunt er direct invliegen... daar staat uw gerief (wijst waggelend naar kuiskot)
- ILSE (probeert Karel van bureau weg te trekken) Kom, we gaan nog efkes voort werken.
- KAREL (slaat zijn armen om Ilse) "En rijden is plezant..."
- ILSE (met hem naar dactylokamer) Nog heel efkes, Karel, en dan is alles voorbij. En nu gaat gij mij eens een nummer opschrijven. Da's toch nie moeilijk. (beiden af in dactylokamer, doet deur dicht)
- SYLVIE (verontwaardigd) Maar enfin, dat houdt hier maar niet op!
- DAISY (komt vanachter de dozen) Zeg dat wel, zo heb ik onze Karel nog nooit gezien. Wat gebeurt hier allemaal zeg?!
- SYLVIE Dat vraag ik mij ook af. Maar ik zal het wel te weten komen. Wat zei die zatlap... kuisvrouw, daar staat uw gerief? Goed. Als kuisvrouw kan ik hier alles in de gaten houden. (af in kuiskot)
- DAISY Ik ga mee. En ik zal het u ondertussen uitleggen. (beiden af kuiskot)
- Robert, Stans en Nest op. Nest is natuurlijk nog altijd gekleed als Kerstman. Robert duwt de bureaustoel voor zich uit, zet deze op zijn plaats achter bureau.
- ROBERT En wat stond verdomme mijne stoel ginder te doen?!
- STANS Adeline is er mee afgevoerd. Zeg appel, ge moet u zo niet opwinden.
- ROBERT Ne Kerstman! Niet te geloven!
- STANS Is dat gene goeie stunt misschien?
- ROBERT Bijlange niet! Ne Kerstman! Een paar weken na Pasen!
- NEST Eerlijk gezegd, ik voel mij toch ook belachelijk.
- STANS (tot Nest) Houdt gij uwen bebbel maar dicht.
- NEST En dienen baard kriebelt.

STANS Hoor ik u nog!?

ROBERT De mensen zullen denken dat ze bij “Janco” achterlijk zijn.

STANS Maar da’s just de stunt! Daar zal nog lang over geklapt worden.

ROBERT In negatieve zin, jà! Ge moet er nie aan denken, het gaat niet door.

NEST En ik heb toch ook geen goesting om de clown uit te hangen. ‘k Heb mijzelfen daar bezig gezien voor de spiegel. Da trekt er langs geen kanten op.

STANS Awel, ik denk aan iets anders. Nen echte blikvanger. We gaan het op z’n Amerikaans doen! (legt het uit met veel armbewegingen) Luistert... in ’t midden van de winkel... in het licht van schijnwerpers en zo gekleurde lichtekes die pinken... daar staat er... iéts!

ROBERT Iets?

NEST Dat zal ik wel zijn

STANS Een gestalte... onbeweeglijk. Precies een standbeeld.

NEST Ziedet.

STANS Over dat standbeeld hangt er nog nen doek. Het is geheimzinnig. De mensen zullen zich afvragen: wat zich daarachter?

NEST Wie staat daaronder, wilt ge zeggen.

STANS Bek toe! Dus, ze vragen zich af: wat zit daarachter omdat ze niet weten wat eronder zit.

ROBERT Stans, hou het kort.

STANS En dan ineens tromgeroffel! Trompetgeschal! Bommekesgekletter! Sirenes! Op zijn Amerikaans! En door de luidsprekers wordt er aangekondigd: ‘het mysterie zal onthuld worden! Komt allen zien! Op de speelgoedafdeling! Komt allen zien en een beetje rap!” En als het volk daar dan in ganse drommen staat te kijken, trek ik dienen doek van over dat... ding... en wie staat daar?

NEST Ik vaneigens.

STANS Ne kindervriend.

ROBERT Gene Sinterklaas hé! Gene Sinterklaas!

STANS Zijde zot?! In dezen tijd van ’t jaar zeker! (Nest) Knuppel, kom mee.

NEST Stans, ik ga deze klodden uittrekken en ‘k ben hier weg!

STANS (trekt hem bij zijn arm naar de deur winkel) Hoor ik u nog?!

NEST *(braaf)* Nee. *(beiden af winkel)*

ROBERT *(hoofdschuddend)* Ne Kerstman. En nu een standbeeld. *(ziet nu de platgedrukte taartdoos)* Wat is dat hier? Verdomme! *(opent de doos)* 't Is niet waar hé! *(roept)* Karel! Kàrel!!!

Karel op uit de dactylokamer. Heeft nog altijd zijn papieren hoedje op zijn hoofd staan.

KAREL *(waggelend)* Ah... mijn chefke... Hoe is 't, jong!? Alles kits achter de rits?

ROBERT Karel?! Maar... verdomme... gij... gij zijt ladderzat?

KAREL Is er een klacht over een ladder?

ROBERT Wat doede gij nu!?

KAREL 'k Ben-ik aan 't werken hé Robeirreke Verhofstatteke.

ROBERT Wat is dat hier vandaag allemaal zeg!? *(laat zich vallen op bureaustoel)*

Ilse op vanuit dactylokamer

ILSE Het is mijn schuld, meneer. Ik heb Karel een drankje aangeboden. Ik wist niet dat hij daar niet tegen kon.

ROBERT En mijn taart! Die is nu naar de vaantjes!

KAREL Da's hier nogal een feest hé Beirreken.

ROBERT Verdomme Karel, ik wil dat gij op staande voet weer nuchter wordt en dat ge uw werk naar behoren doet! Verstaan?!

KAREL Jeiss siiir! *(salueert)*

ILSE Ik zal me wel met hem bezig houden en zijn werk helpen doen. *(duwt Karel de dactylokamer in)*

ROBERT Ilse, kom eens.

ILSE Ja meneer *(doet deur dactylokamer dicht)*

ROBERT *(glimlachend, zacht)* Allee allee allee, ge moet gij toch gene meneer tegen mij zeggen, lief kind

ILSE *(dicht bij hem, lief)* Wat hebt ge dan liever dat ik zeg?

ROBERT Wel... euh... Robbie bijvoorbeeld.

ILSE Hmm... Robbie... *(wrijft door zijn haar)*

ROBERT Ilseminneke... mijn interimmeke...

ILSE Robbie poppie... Ik moet nu wel aan 't werk.

ROBERT Ach, als het vanavond niet klaar is, dan doen we morgen wel verder. En laat Karel maar zijn roes uitslapen. Dan hoort of ziet hij ons niet en kan hij ons niet storen. Snappie snappie?

ILSE Neeneen, vanavond moet het werk gedaan zijn. Maar ik zal u ook een glaasje inschenken... Robbie poppie... *(streelt hem over zijn wang)*

Sylvie op uit het kuiskot. Ze heeft zich verkleed als kuisvrouw. Een stoffen jas, doek over haar hoofd. Ze houdt een omgekeerde vloerwisser met daarover een dweil voor haar gezicht. Wanneer ze Ilse zo dicht bij Robert ziet, blijft ze een ogenblik verbijsterd staan. We zien razernij op haar gezicht.

SYLVIE *(luid)* Huhùm!!! *(gaat af in de archiefkamer, haar gezicht nog steeds verbergend)*

ROBERT Wie is dat?

ILSE De kuisvrouw.

ROBERT Een tweede kuisvrouw? Naast Stans? Daar weet ik niks van.

ILSE Pas gearriveerd.

Daisy op uit kuiskot. Ook zij heeft zich verkleed als kuisvrouw. Voorschoot, doek op haar hoofd. Zij houdt een omgekeerde veegborstel voor haar gezicht en gaat de archiefkamer binnen.

ROBERT En dat?

ILSE Derde kuisvrouw.

ROBERT Een dèrde?!!

Evert op uit de winkel. Ilse ziet hem en draait vliegensvlug de bureaustoel met rugleuning naar deur winkel zodat Robert hem niet ziet. Ze springt op Roberts schoot.

ILSE Ik heb altijd gedroomd van ne chef zoals gij.

ROBERT *(met piepstem)* Ah ja? *(met normale stem)* Ik bedoel: ah ja?

ILSE *(slaat haar armen rond zijn nek, doet teken naar Evert dat hij moet verdwijnen)*
Zo een hoop werk en er toch niks op tegen hebben dat wij een feestje bouwen

ROBERT Jaja, maar... *(weet zich zo te wringen dat hij Ev/Ka nu toch ziet.)* Karel?!

EV/KA *(springt vlug naar de winkelkar, doet alsof hij die doorzoekt)* Er is een klacht over dat karreke hier. 't Eén wiel draait zo en 't ander naar den andere kant, baas... euh..

ILSE *(staat op van Roberts schoot)* Karel en ik gaan direct weer aan 't werk.... Chèf...

EV/KA Ja, we gaan er invliegen... chèf.

- ROBERT *(hoogstverwonderd)* Karel? Zijde gij al nuchter?
- EV/KA Euh... ja ch  f... euh... zo nuchter als iets.
- ROBERT Maar nog geen twee minuten waart gij ladderzat.
- EV/KA Euh...’k ben buiten efkes frisse lucht gaan opsnuiven.
- ROBERT Niet te geloven.
- ILSE Dat komt door zijn ijver. Ge hadt hem toch bevolen dat hij op st  nde voet weer nuchter moest worden? H   voilà. *(draagt weer aan de bureaustoel)* En nu gaat hij zich volop op de klachten storten *(kijkt naar Ev/Ka, doet met haar hoofd teken dat hij naar de dactylokamer moet)* Nietwaar ijverig Karelken?
- EV/KA Jaja, jaja, ik vlieg al. *(zet winkelkar achteraan)* Chef, blijft gij maar rustig zitten. Ik doe het wel. *(vlug af dactylokamer)*
- ROBERT Nog nooit meegemaakt. Nu verschiet ik toch van hem. Bon... Ilseken, nu ik die platte taart hier zie staan... Wat zoudt ge ervan denken als wij nu eens gingen uit eten? Karel kan het werk wel alleen aan. Trouwens, ge hebt zelf gezien dat hij weer in topvorm is. En desnoods kan één van de drie kuisvrouwen hem ook helpen met hem alles aan te geven.
- ILSE *(lief, streelt hem door zijn haar, sluw)* Dan moet ge wel eerst de brandkoffer dichtdoen.
- ROBERT Brandkoffer?
- ILSE Of de kluis of hoe ge het ook noemt. Ge zijt daar toch mee bezig?
- ROBERT Ik weet begot niet wat ge bedoelt.
- ILSE Komaan h   zeg. Ja, oké, ik ben hier nog maar pas, maar ik mag toch weten wat hier gedaan wordt? De administratie... de boekhouding...
- ROBERT Klachten. Alleen klachten. Kijk maar op de deur. Daar staat “Klachten”.
- ILSE En wat met de... kluis, Robbie poppie?
- ROBERT Tja... die kluis...
- ILSE Ziet ge wel! *(hem strelend)* Hmmm, wat ruikt gij heerlijk. Een sexy geurtje... Robbie...
- ROBERT Hihi... allee, wat gij nu zegt... mijnen aftershave is wel van vanmorgen vroeg.
- ILSE Op uw vel blijft die langer actief.
- ROBERT Mijn vel... Actief... ja...
- ILSE Kunt gij de kluis wel alleen laten nu hier zoveel volk rondloopt?

ROBERT Jamaar...

ILSE Kunt ge niet eens een kijkje gaan nemen om te zien of alles nog in orde is? Want 't is hier voor 't moment een echt duivenkot en ge weet maar nooit. Ik zal meegaan, dan zijn we efkes met ons tweeke alleen... en afgezonderd... want die kluis staat toch wel ergens apart...

ROBERT Luister nu ne keer...

ILSE Ik luister... m'n hartedief...

Karel op vanuit de dactylokamer. Natuurlijk nog altijd ladderzat. Ilse draait vliegensvlug de bureaustoel weer om en slaat haar armen rond Robert.

KAREL (blijft waaggelend in de deuropening staan) Chefke... hik... wilt ge nu wat weten... hik... Karel komt hier binnen... hik...

We zien de arm van Evert –uiteraard van stand-in- die Karel vastgrijpt en terug de dactylokamer in sleurt. Deur wordt dichtgesmeten.

ROBERT Was dat Karel? (probeert om te kijken)

ILSE (omhelst Robert) Ja, hij wil weten wat de cijfercombinatie van de kluis is Als ge mij die zegt dan geef ik het hem door. Ik ga nu toch bij hem.

Sylvie op uit de archiefkamer, nog steeds gekleed als kuisvrouw. Ze duwt het kuiskarretje voor zich uit. Ze ziet de omhelzing. Gilt. Ilse laat Robert los.

SYLVIE (stemverheffing) Gij bedrieger!!! (neemt natte dweil van kuiskarretje en keilt die razend in het gezicht van Robert, rent dan huilend af in winkel)

ROBERT (veert geschrokken op, zijn gezicht is nat) Verdomme, wat is dat?!

ILSE Voelt ge nattigheid?

ROBERT (veegt zijn gezicht af met zijn zakdoek) Maar wat gebeurt er hier nu toch allemaal?!

ILSE (gooit dweil op kuiskarretje) En dat op mijn eerste werkdag. Allee... werkavond. (zet kuiskarretje aan de kant)

ROBERT Stans moet dat kuiswif kennen. Zij gaat mij uitleg geven. Dit laat ik zo niet.

ILSE (wel wat nerveus nu, kijkt naar deur dactylokamer) Luister Robbie, ik heb een idee. Ik ga voortwerken. Als Karel en ik niet langer meer gestoord worden, zullen we vlug klaar zijn. En als gij ons dan ook niet stoort, met andere woorden: daar niet binnenkomt, ga ik met u uit eten. Dan wordt het nog een romantische avondje. Ik heb er zin in.

ROBERT Hebt g'er zin in? Dat belooft. Oké, vlindertje, ik zet daar gene stap binnen. Die dactylo's hé. Allemaal dezelfde. Hun bureau is hun heiligdom.

ILSE Moet ik Karel de cijfercombinatie nu niet doorgeven?

ROBERT Hij kent die. Hij heeft alles bij zich.

ILSE Ah ja... okidoki... Prima. (vlug af dactylokamer)

ROBERT Amai, wat een doordrijver.

Adeline op vanuit de winkel. Ze ziet er maar belabberd uit.

ADELINE Is mijn boeboeleken hier?

ROBERT (wat beter gezind nu) Ah madam Troch... kom, ga rustig zitten. (leidt haar naar een stoel)

ADELINE 'k Voel mij mottig, jong, mottig.

ROBERT Straks kunt ge naar huis. Met uwe man.

ADELINE Is 't echt?

ROBERT En ik heb nog beter nieuws. Karel krijgt twee weken verlof. Ik regel het wel met den groten baas. Zijn overuren en zijn trouwverlof en zo. Vanaf morgen is hij thuis. Wat denkt ge daarvan?

ADELINE Meent ge dat?

ROBERT Ik heb nu toch een dactylo. Wij kunnen dat hier wel met ons tweetjes aan. (glimlachend voor zich uit starend) Mijn interimmeke... Alleen met ons tweetjes...

ADELINE (springt op) Meneer Verhofstadt, ge zijt ne schat! Kom hier, ge verdient nen dikke smakkerd! (slaat haar armen rond hem)

ROBERT Hela! Hela! Niet zo geweldig! (probeert zich uit haar greep los te trekken)

Sylvie op uit winkel. Nog steeds gekleed als kuisvrouw.

ADELINE Hier zie! (geeft Robert een klinkende zoen)

SYLVIE (luid roepend) Robert!!!

ROBERT (kijkt om, schrikt) Sylvie?!

SYLVIE Gij crapuul! Gij smerige rotzak! Gij bedriegt mij met iedereen!

ADELINE (schrikt) Aaahh!!! Ik zie weer een kuisvrouw!!! (zakt neer op de stoel)

SYLVIE (trekt haar jas uit, doek van haar hoofd, gooit alles op het kuiskarretje) Ik wil u nooit meer zien! Nooit meer! 't Is uit tussen ons! Voorgoed! (razend af winkel)

ROBERT Verdomme hé! Allee, wat moet ik nu doen?

ADELINE (stelt zichzelf gerust) Da's geen kuisvrouw zenne. Da's een allulalusinatie.

ROBERT Dat was Sylvie, mijn vriendin.

ADELINE Daar loopt ge zo losdoor.

Ev/Ka op uit dactylokamer. Heeft een papiertje bij zich.

EV/KA (tot zichzelf) Ik heb het. Maar waar bevindt zich nu die klui... (realiseert zich de aanwezigheid van de anderen) Oh... euh...

ADELINE (recht, vlug bij Ev/Ka) Boeboeleken!

EV/KA (trekt zich achteruit) Ah neen hé!

ADELINE 'k Heb goed nieuws.

EV/KA Straks, 'k heb nu geen tijd.

ADELINE (grijpt hem vast) Ge krijgt congé.

EV/KA (nervus) Verdomme, wilt ge mij nu eens gerust laten! (duwt Adeline van zich af) Ik moet... (maar stopt)

ADELINE Maar boeboeleken...

ROBERT Wàt moet ge, Karel?

EV/KA Euh... iets vinden. (af in archiefkamer, slaat deur achter zich dicht)

ADELINE Hij heeft het weer zitten.

ROBERT Iédereen heeft het hier precies zitten.

Frank op uit de winkel.

FRANK Goeienavond. Zeg da's hier nogal een over en 't weer geloop.

ROBERT Frank? Wat komt gij hier doen?

FRANK Is mijn vrouw hier niet?

ROBERT Daisy? Neen, die is hier niet. Waarom zou ze?

FRANK Omdat ze naar hier gekomen is, tiens. Ze wist dat gij hier aan 't overwerken waart.

ROBERT Ja, ik had haar dat verteld deze morgen toen ik haar eens belde.

FRANK Awel, ze had u iets heel belangrijks te zeggen. Ze kon niet langer wachten.

ROBERT Ah ja?

- FRANK Ge hebt ze dus nog niet gezien?
- ROBERT Maar neen. 't Loopt hier alleen vol kuisvrouwen.
- ADELINE En Kerstmannekes met lege zakken.
- FRANK Maar alllee zeg, ze moet hier toch zijn. Ik heb haar hier zelf afgezet en 'k heb ze zien de winkel binnen stappen. Ik zit buiten in de auto al den hele tijd te wachten.
- ROBERT Ik heb ze hier in ieder geval nog niet gezien.
- FRANK Robert, ik ben wat ongerust. In hare toestand... Ik ga de hele winkel afzoeken (af winkel)
- ROBERT (tot zichzelf) Heeft Daisy mij iets heel belangrijks te zeggen? En kan niet wachten? Tiens...

Karel op uit de dactylokamer. Ladderzat. Hij wil iets zeggen maar Ilse springt uit de dactylokamer en duwt Karel hals over kop achter de stapel dozen. Om de weg te versperren blijft ze zelf naast de dozen staan. Ze probeert zich ontspannen te gedragen alsof er niets aan de hand is.

- ILSE Hay! (Robert en Adeline lijken iets vluchtig gezien te hebben. Staren haar aan)
Is er iets?

Daisy op uit archiefkamer. Ze doet haar hoofddoek af en haar schort uit. Kijkt verwonderd naar de archiefkamer. Achter haar wordt de deur dichtgegooid.

- DAISY En dan smijt hij de deur nog achter mij dicht ook! Amai, wat heeft Karel? Die is volledig over zijn toeren.
- ROBERT Daisy! Dan zijt gij hier toch?!
- DAISY Ja, en ik vraag mij af in wat voor een zottekot ik terecht ben gekomen.
- ROBERT Zeg dat wel, zottekot. Maar ik ben echt blij dat ge er zijt.
- DAISY (wijst naar de archiefkamer) Karel weet niet eens meer wie ik ben. Hij doet alsof hij mij hier voor de eerste keer ziet.
- ADELINE Ocharme, mijn venteke.
- ROBERT Ik geloof dat niémand hier meer weet wie dat wie is
- DAISY Robert, ik heb u iets te zeggen... onder vier ogen.
- ROBERT Ja, maar uwe man is ongerust. Hij is in de winkel op zoek naar u.
- DAISY Is Frank hier?
- ROBERT Hij is just buiten.
- DAISY Frank! (vlug af winkel)

ILSE *(nog steeds aan de dozen)* Zeg, zouden jullie niet beter allemaal een wandelingske gaan maken?

ROBERT Als kapitein mag ik dit zinkende schip niet verlaten.

ILSE Maar d'er zinkt hier justekes niks. 't Zijn jullie die dringend wat frisse lucht nodig hebben.

Stans op vanuit de winkel. Ze heeft een groot laken mee.

STANS Op zijn Amerikaans! *(maakt een paar danspasjes, zwiert het laken over en weer, spreidt het dan over het bureau)* Trommelgeroffel! Trompetgeschal! We trekken den doek van over het standbeeld! A één! A twee! A drie! *(trekt met zwierige beweging het laken van het bureau)* Eh voilà! D'er komt leven in het standbeeld en het begint speelgoed uit te delen! Op z'n Amerikaans! Morgen gaat het gebeuren.

ILSE Weer een feestje?

STANS *(springt als een cheerleader)* Hee hop! Hee hop! Al het speelgoed moet op!

ROBERT Jaja, Stans, 't is zo wel goed. Zoudt ge nu eindelijk niet verder doen met uw werk. Trouwens... die kuisvrouwen die hier rondlopen...

STANS *(onderbreekt)* Verhofstadt, uw mamzelleke zit ginder te bleiten.

ROBERT Sylvie?

STANS Ginder aan de papierwaren mee een farde over hare kop.

ROBERT Dan is ze toch niet weggelopen. Sylvie! Sylvieke! *(af winkel)*

ADELINE Robert! Ik durf hier niet meer blijven. Ik moet u iets vragen. Wacht! *(af winkel)*

STANS Jongens, jongens, jongens, wat is mij dat hier voor een soep. *(legt laken op bureau)*

ILSE *(houdt angstvallig Karel achter de stapel dozen in het oog)* Stans, g'hebt gelijk, dat gaat ne geweldige stunt worden.

STANS Nog een chance dat ze mij hier hebben, de zaagselkoppen.

Ev/Ka –met vest aan- op uit archiefkamer, komt bij Ilse.

EV/KA Daar is niks te vinden. Hier misschien. *(af voorraadkamer)*

STANS Amai... is die al...?

ILSE Terug nuchter? Jaja. Karel! *(af voorraadkamer)*

STANS Allee vooruit, ze zijn precies nu wel petrol aan 't geven.

Adeline op uit winkel.

ADELINE Ik ga met mijne Karel naar huis. Ik blijf hier gene minuut langer. (roept richting dactylokamer) Boeboeleken!

STANS Maar meiske toch... laat die kwistenbiebels doen.

ADELINE Robert zal dat wel verstaan dat ik Karel meepak naar huis.

STANS Uwen boeboel is nu ferm goe bezig heb ik gezien.

ADELINE Hij is precies overal tegelijk bezig.

STANS Heeft hij geen zittend gat misschien?

ADELINE Alleen als hij zit.

STANS Bon... 'k ga eens zien in de winkel naar mijnen brulaap. (neemt laken van het bureau, zwiert het over haar arm, wil weggaan)

Karel –in hemd- komt vanachter de stapel dozen gewaggeld. Slaperig. Hij blijft stokstijf naast de stapel dozen staan. Hij waggelt, overhellend van links naar rechts, naar voor.

KAREL 'k Zou... willen... slapen... (zijn ogen vallen toe)

ADELINE (bij hem) Maar venteke toch...

STANS Potverdekke... nu is hij weer... ? D'er zal hem zeker ineens iets misvallen zijn.

Ilse op uit de voorraadkamer. Ziet Karel staan. Ze schrikt.

STANS (tot Karel, terwijl ze hem opvangt omdat hij te ver overhelt) Moet gij niet ondergestopt worden, pitoeken?

ILSE Ja, dat moet hij. (neemt het laken van Stans arm, zwiert het over Karel, zodat hij onder het laken is weggestopt)

Stans laat hem even los. Meteen helt Karel over naar de andere kant.

ADELINE Hij gaat zeeziek worden. Op ons waterbed is hij da soms ook.

ILSE 't Zal beter voor hem zijn als hij daar slaapt. Daar is het rustiger. (duwt de stijve Karel de dactylokamer binnen, deur blijft open)

ADELINE Hij slaapt anders nooit rechtopstaand.

STANS Eigenlijk wilde ik dat laken gebruiken voor mijne slijmbal. Hij staat ginder in de winkel te oefenen.

ADELINE Ik moet bij mijn boeboeleken zijn. (wil dactylokamer binnenstappen)

ILSE (houdt haar tegen) Ah neen! In uwe toestand is 't beter dat ge uwe man niet op zo'n manier ziet slapen.

STANS 'k Zal in de winkel een ander laken pakken. (ziet de taart staan) Hola, nog een taart. (neemt de doos en gaat ermee af in de winkel)

ADELINE Ocharme... mijn venteke.

ILSE Ge zoudt beter naar huis gaan.

ADELINE Niks van! Ik blijf zolang hij blijft.

ILSE Maar dat is niet goed voor uwe kleine.

ADELINE Voor mijne wat?

ILSE Gij zijt toch in verwachting?

ADELINE Ben ik dat? In verwachting? Helegans?

ILSE Dus, ga nu maar. Wij zullen Karel wel naar huis brengen.

Ev/Ka – met vest aan – op uit voorraadkamer.

EV/KA Verdomme, daar is gene brandkoffer. Ook geen kluis in een muur of zo.

ADELINE (schrikt hevig, grijpt naar de bureaustoel, zakt daar op neer) Aaah!!!

EV/KA Laat ze maar liggen. Nu we de code hebben moeten we kost wat kost die kluis vinden

ADELINE Lucht! Lucht!

EV/KA Stikt gij!

ILSE Zo moet ge nu ook niet zijn

EV/KA Als het mislukt is het haar schuld

ADELINE Boeboeleken, we gaan op reis waar er lucht is

ILSE Alles komt wel in orde, Adeline

EV/KA Zeg, ik denk aan iets We kunnen haar meenemen.

ILSE Waar naartoe?

EV/KA Ergens. We gebruiken haar als gijzelaar. In ruil voor haar moeten ze ons de inhoud van de kluis geven. Alles wat erin zit.

ILSE Dat is regelrechte ontvoering en zitten we binnen de kortste keren in 't prison. Maar we moeten haar wel ergens verstoppen.

ADELINE (zet zich kreunend rechter) 't Is over. (staat moeizaam op)

ILSE Kom, Adeline, we brengen u naar uwe ligzetel op de tuinafdeling.

ADELINE Neen, we gaan naar huis, boeboeleken, gij en ik. Vergeet ons reisboekske niet.

Karel – onder het laken – op uit de dactylokamer. Dit is natuurlijk de stand-in. Hij slaapwandelt. We horen hem snurken.

ILSE Ah neen!

ADELINE Aaah!! Twéé boeboelen!!! *(schrikt hevig en valt opnieuw achterover op de bureaustoel)*

ILSE Weg! *(duwt de slapende Karel de dactylokamer in, doet deur dicht)*

ADELINE *(ineengezakt)* Lucht!!!

ILSE Dat mens zou moeten liggen.

EV/KA Volgens mij is die kluis in den bureau van de gerant en niet hier in 't klachtenbureau.

ILSE Ze waren er hier anders wel mee bezig.

EV/KA We gaan zien. En we nemen Karel mee. Hij moet ons de plaats tonen.

Stans op. Ze trekt Nest achter zich mee. Maar hij heeft een soortgelijk laken over zich.

STANS Terreteiteim!!! De stunt! En daar wat show rond! Op zijn Amerikaans!

EV/KA 't Is niet waar hé!

NEST *(onder het laken)* Zeg, dat gaat hier toch niet te lang duren?

STANS Bek dicht, doedelzak.

EV/KA Doe maar gerust verder. Wij zullen ook verder doen.

STANS Robert zal nogal verschieten. Zo zal dat standbeeld daar morgen staan in de winkel. Met volle dozen speelgoed errond.

NEST *(onder het laken)* Dat begint hier ferm mijn voeten uit te hangen.

STANS Hoor ik u nog?

Adeline is ondertussen weer wat bijgekomen. Staat moeizaam recht. Komt bij Nest onder het laken, denkt dat het Karel is.

ADELINE Boeboeleken, we zijn weg. *(trekt laken van over Nest. Hij is nu gekleed als clown. Ze schrikt hevig)* Aaah!!! *(begint te zwijmelen)*

Evert en Ilse springen naar haar toe. Ze kunnen haar nog net opvangen wanneer ze ineens stuikt.

STANS Allee, wat heeft die nu?

NEST Ziedet dat de mensen zich een malheur gaan verschieten.

STANS Wilt gij nu ne keer uwe commentaar voor u houden, brokkelbek!

Evert en Ilse zetten Adeline weer op bureaustoel.

ILSE Ze moet liggen.

Ze leggen haar voeten op bureau zodat Adeline min of meer "ligt".

NEST Allee, zie mij hier nu staan.

STANS Ze moeten zij u hier niet zien staan. Vooruit. (neemt het laken en gooit het weer over Nest) Robert kan ieder moment binnenkomen. Dan kan hij aan den lijve ondervinden welk effect het geeft. En durft nie bewegen hé! Ik zoek hier terwijl het meest geschikte speelgoed. (gaat aan de andere kant van de stapel dozen zoeken. Ze sorteert speelgoed. Staat met haar rug naar het gebeuren gekeerd.)

De deur van de dactylokamer gaat open en Karel – stand-in – komt binnen, nog steeds met laken over zich. Komt naast Nest staan. Zegt niets maar begint weer van de ene kant naar de andere te wiegen.

EV/KA Maar zie nu!

ILSE (is bezig met Adeline) Ssst, we mogen haar niet meer doen verschieten. En haal een glas water.

EV/KA (geprikkel) Jamaar... Ja zeg, foert. (af in archiefkamer)

ILSE Zeg, luister nu ne keer... (af in archiefkamer)

STANS (bezig met het speelgoed) En een paar van die beertjes...

NEST Gefferdekke, 'k heb genen asem meer. (doet het laken van over zich, zwiert het over zijn schouder, ziet iemand naast zich staan, eveneens onder een laken) Arrah... sta ik nu weer voor de spiegel? (komt aan het laken) Oesje... Maak het u gemakkelijk, spook. Wete wa? Kruip maar in een doos bij 't ander speelgoed.

STANS (met haar rug naar hen) Zeg, wortel, zijde gij nu tegen uw eigen aan 't klappen?

NEST (tot Stans) Dat doen d'Amerikanen ook. (tot Karel) Hier.

Nest schuift een grote lege doos, die aan de zijkant van stapel stond, wat opzij en helpt er Karel in plaats te nemen. Hij duwt Karel dieper de doos in.

Deze grote daas moet zo geplaatst worden dat de acteur er ongezien achteraan kan uitkruipen. De achterkant van die doos is dus open en staat gekeerd tegen achterwand. Zo kan straks deze stand-in vervangen worden door de echte Karel

STANS (keert zich om wanneer Karel net in de doos is gezakt, ziet Nest) En uw camouflage?

NEST 't Is hier genen oorlog hé zeg.

STANS Doe wa'k zeg.

Nest komt aan de open deur van de dactylokamer, kijkt binnen.

NEST Hola, wat zien mijn lodderogen? Een paar flessen.... (kijkt opzij naar Stans die nog volop bezig is met het speelgoed, gooit het laken over zich en gaat dactylokamer binnen.)

Ev/Ka op uit archiefkamer. Ilse heeft een glas water mee.

EV/KA Het is nu of nooit.

ILSE (bij Adeline, tikt op haar wangen) Kom, drink een beetje. Dat zal u goed doen. (laat Adeline drinken)

STANS (aan de dozen nog steeds bezig met het speelgoed) Amai, die blokskes zijn smerig. 'k Zal ze maar eerst eens gaan afwassen (met een doos af in kuiskot, doet deur dicht)

EV/KA Ilse, 't nu 't moment. We nemen Karel mee naar het kantoor van de gerant. Hij zal ons de kluis tonen.

ILSE Zoals hij nu is, krijgen we hem gene meter vooruit.

EV/KA Met dit. (neemt winkelkar, rijdt die tot aan de deur dactylokamer)

ILSE Vlug dan (zet glas op bureau)

Evert snelt de dactylokamer binnen met winkelkar. Ilse wacht hen op in de deuropening met haar rug naar de grote doos.

Karel, met laken over zich –stand-in – richt zich op uit de doos.

“KAREL” (maar de stem van de acteur achter de coulissen) Licht! Licht!

ADELINE (versuft, beseft niet wat er rondom haar gebeurt) Lucht! Lucht!

Karel – stand-in- zakt weer in de doos.

ILSE Evert, snel!

Uit de dactylokamer komt Evert die de winkelkar duwt waarin een tegenspartelende Nest – met laken over zich -. We horen Nest iets onverstaanbaars murmelen.

EV/KA Amai, dat boeboeleken heeft nog veel macht.

ADELINE (stamelt) Boeboeleken...

ILSE Vlug, voor ze het beseft!

Ze duwen de winkelkar, met Nest erin, naar de deur winkel. Nest murmelt luid.

EV/KA (tot “Karel” in winkelkar) Zwijg verdomme, ge moet ons alleen iets tonen.

Evert en Ilse met winkelkar en Nest af winkel. Uit de doos richt “Karel” –stand-in- zich weer op.

"KAREL" (stand-in, met stem acteur achter de coulissen) Doe dat licht branden! Licht!

ADELINE (versuft) Boeboeleken...

"KAREL" (stand-in, met stem acteur achter de coulissen) Tutterken!

Stans op uit kuiskot met de doos blokken.

STANS Die zijn nu tenminste proper. (kijkt rond) Allee zeg, waar is iedereen nu? (ziet dan Karel –stand-in- onder het laken, boven de rand van de doos, denkt dat het Nest is) Awel schonen... ik heb wel gezegd: camouflage, maar moet ge daarvoor effenaf in die doos kruipen? Onnozelen. Maar bon, 't is goed. Hierin kunt ge niks verkeerd doen. Voilà, knollekop. (legt hand op zijn hoofd, duwt hem dieper de doos in) In uw kot. (gaat dan aan de andere kant van de stapel dozen verder werken met het speelgoed)

ADELINE Mijn boeboeleken

STANS (neemt een doos) Godmiljaar... die treintjes! Bezie dat! Onder 't stof. Afwassen hé Stans, afwassen. (gaat over, kijkt nog eens in de grote doos) En houdt gij uwe smikkel. (met doos af in kuiskot)

ADELINE (staat moeizaam op) Boeboeleken... (maar moet zich vasthouden aan bureau) 'k Zie zwarte plekken. Da's mijnen bloeddruk. Misschien gaat het over als ik mij niet beweeg en mij van de rest van de wereld niks meer aantrek (blijft stofstijf onbeweeglijk staan)

Uit de winkel komen Evert en Ilse terug met de winkelkar waarin een spartelende Nest. Het laken is nu van over hem.

NEST Maar gefferdekke! Laat mij hieruit zeg ik u!

ILSE Sorry, 't is een misverstand.

EVERT (helpt Nest uit de winkelkar) Wij dachten dat het een andere clown was.

NEST Die zit in die doos daar. En dat ik dit laken gefferdekke niet meer over mij trek! Amerika foert! Hier madam, zijt gij nu keer de surprise. (zwiert het laken over Adeline die nog steeds versuft stokstijf tegen het bureau staat)

ADELINE Nu wordt het helegans donker voor mijn ogen.

EVERT (kijkt in de doos) Ja, hier is hij.

NEST En laat mij nu op mijn gemak drinken hé zeg. (af dactylokamer, doet deur dicht)

ILSE Evert, check nu maar eerst, om zeker te zijn.

EVERT (trekt Karel –stand-in- onder laken, naar omhoog uit de doos) Hier gij!

Robert op vanuit de winkel, gevolgd door Sylvie.

ROBERT Karel!

EV/KA *(laat onmiddellijk Karel –stand-in- los, duwt hem in de doos)* Ja baas... patron... ch f.

ROBERT Het moet gedaan zijn met dat heen-en-weergeloop. Ik heb jullie bezig gezien met dat karretje! Wat betekent dat allemaal?

EV/KA Awel... euh... ... da was... euh... om mijn benen te strekken... ne keer rondcrossen.

ROBERT Aan het werk! Vooruit! En al wie hier niet nodig is, naar huis!

SYLVIE Ik ook?

ROBERT *(meteen)* J ! *(beseft het dan, herpakt zich meteen)* Euh... 't is te zeggen...

SYLVIE Oh maar, 'k heb het begrepen. 't Is al goed, 'k ben al weg. En nu heb ik er echt genoeg van! Ge kunt de pot op!

ROBERT Jaaaar, Sylvieken...

SYLVIE Ik wil u nooit meer zien! *(kwaad af winkelt)*

ROBERT Sylvieken!

Robert wil Sylvie achterna, maar op dat moment komen Daisy en Frank op uit de winkel.

DAISY Hebt ge 't weer zitten, Robert? Gij kunt precies niet lang een lief houden. Hoe komt dat?

ROBERT Verdomme h ! Maar foert! Dat ze het dan maar aftrapt. *(gluurt dan naar Ilse)*

DAISY *(merkt dit)* Ander en beter.

ROBERT Dat we aan 't werk gaan, j !

ILSE We zijn   n en al ijver, chef.

ROBERT *(lief glimlachend tot haar)* Dat weet ik, dat weet ik... *(verandert van toon)* Karel, geef mij dat dossier maar. Met dat spel "Kraak" zal ik mij persoonlijk wel bezig houden. Anders blijft het duren met dat stom geld en die juwelen die op niks trekken.

ILSE Spel?

EV/KA Kraak?

ROBERT Ah ja, natuurlijk. Dat weet ge toch? Dat gezelschapsspel over die kluis. Daar zijn toch veel klachten over. Iedereen brengt de speeldozen terug.

Ev/Ka en Ilse schrikken, zetten grote ogen op.

EV/KA *(beteuterd)* Ja... euh... da stom spel... niks goed aan. De kraak is... krak...

- ILSE (moet even slikken) Dus 't was... dààrover dat ge bezig waart?
- ROBERT Ja, dienen dossier lag hier op mijnen bureau maar nu zijn jullie dààr (doelt dactylokamer) mee bezig. Maar 'k zal-ik daar nu wel mee voortdoen. Dus Karel, haal die farde maar.
- ILSE (zwaar ontgoocheld) Ooooh... een spelleke...
- ROBERT (lief tegen haar) Gij dacht zeker dat wij hier ene échte kluis hadden?
- ILSE Neen! Neeneen! Euh... wij moeten efkes buitenlucht hebben... (ze port Evert)
- EV/KA Ja... euh... buitenlucht, ja.... Van buiten. (schuift samen met Ilse naar deur winkel toe)
- ROBERT Karel! Dienen dossier!

Aan de deur van de winkel gekomen springen ze plotseling allebei hals over kop naar buiten, af winkel.

- ROBERT Maar wat scheelt er toch met hem? Nu sprint hij met dat meiske naar buiten!
- DAISY Hier is iets niet pluis, Robert.
- ROBERT Nu ge 't zegt... Die griet dacht dat het om een échte brandkoffer ging en ze wilde kost wat kost de code weten. (roept naar buiten) Karel!!!
- FRANK Wil ik ze achterna lopen?
- DAISY Blijft gij maar hier, Frank.
- ADELINE (staat nog steeds stokstijf aan bureau, laken over zich) Joehoe! Boeboeleken!
- ROBERT 't Is hier precies nòg niet gedaan! Hoe staat die daar nu?

Stans op vanuit kuiskot met doos.

- STANS Ah Robert, eindelijk!
- ROBERT (zucht) Nee-e... 't is zéker nog niet gedaan.
- STANS (ziet de gestalte aan bureau onder het laken) Arrah, nu staat hij hier weer. (zet doos op bureau, komt naast het "standbeeld") Awel, dan kan ik het nu eindelijk eens tonen. Robert Verhofstadt, dames en heren, ziehier de plechtige onthulling van de grootste stunt ooit door warenhuis "Janco" gelanceerd. Heel veel speelgoed zal gratis uitgedeeld worden door.... Teirreteiteim... Leedies en gentellemennen! Terreteiteim!!! (trekt het laken weg, het is Adeline)
- ADELINE (versuft) Een allulululussinatatie!

STANS Potvernonde, dienen bavienekop is met mijn voeten aan 't spelen. Nest!!!

DAISY (bij Adeline) Arme Adeline.

FRANK Amai, wat ne stunt.

Karel, onder het laken, -de echte nu- staat op in de doos.

KAREL Licht!

STANS Hier gij, zwalpei (helpt Karel noag bruut uit de doos, denkt dat het Nest is)

ROBERT Verdomme, als dat hier zo doorgaat, ga ik zelf in een kluis kruipen

FRANS Gaat ge dan kluizenaar worden, Robert?

STANS (heeft Karel, onder het laken, ondertussen "opgesteld") Opgepast allemaal! Alle spots naar hier gericht! Houdt de kodakskes maar gereed! Hiere hie is! (op z'n 'Engels') De greed... de wried greed... euh... allee... de greed prietender of zoiets! Moesiek maaistro plies!!! Terreteiteim!!! (trekt het laken weg, het is Karel – in z'n hemd – nog altijd dronken)

KAREL Hay... eeverieboddie... hik...

ROBERT Kàrel?!!!

DAISY (kijkt verbijsterd naar de deur winkel) Maar dat is dezelfde...

STANS Ah nondemiljarde! Dus is mijnen flapdrol het hier afgestapt!

DAISY Diene van daarjust was Karel niet. Dít is hem.

ROBERT (twijfelt) Of den dezen is...

KAREL (nog dronken) Chef... hik... dat lint zit weer tussen d'ijzerkes... hik.

ROBERT Ja dus... zeker weten, den dezen is den echte Karel.

FRANK Ziedet da'k ze achterna moest lopen. (af winkel)

STANS Ah zo. 't Is proper! Mijne galsmoel is het dus afgestapt. Wacht maar... subiet als ik thuis kom.

DAISY Robert... diene valse Karel en die zogezegde interim-dactylo... da's een louche zaak. Zoudt ge politie niet bellen?

ROBERT Ga ik direct doen. (naar telefoon op bureau)

ADELINE (bij Karel) Mijn boeboeleken.

KAREL Mijn tu... hik... tutterken... ... ik ben op reis geweest... hik.... In de grotten van Hanne.... (kijkt waggelend naar doos).

DAISY Zeg, weet onze enige echte Karel nu al dat hij ook vader gaat worden?

- STANS Ook?
- ROBERT Ja Stans, onze dactylo... onze enige echte... wordt mama. (brede lach naar Daisy, fier) En ik ben er trots op dat ik het, na uwe man, als eerste mocht weten.
- STANS (tot Daisy en Adeline) Dus... gij... en gij ook... alle twee tegelijk? Allee zeg, d'er komt nen baby-boem op den klachtenbureau.
- ADELINE Boeboeleken, ze zeggen hier dat wij ook in blijde verwachting zijn.
- KAREL Wij?
- ADELINE Wete gij daar iets van?
- KAREL (denkt even na, waggelend) 'Baby-boem' is dat ook een gezelschapsspel?... hik... Zijn daar klachen over?
- ADELINE Neenee, dat is 't niet. Ik snap het nu. Ze bedoelen dat wij in blijde verwachting zijn van onze huwelijksreis. Want ik durf er mijne kop op verwedden dat uwe chef en uwe collega iets voor ons gearrangeerd hebben. Ze zullen ons een reis cadeau doen. (neemt de reisbrochure van bureau, stopt het in de handen van Robert) Hier... kiest gij maar. Als gij dan toch betaalt.
- ROBERT (kijkt eens naar Daisy) Awel... euh... ja... euh... Maar nu ga ik eerst de politie bellen. (neemt telefoon, duwt nummer)
- Nest op uit dactylokamer. Nog altijd als clown. Heeft een fles vodka in zijn hand.
- NEST (dronken) Hoe zit dat hier nu?
- STANS Ah, dààr zat gij! Terreteiteim!!!
- ROBERT (heeft ondertussen aansluiting) Hallo politie? 't Is hier...
- NEST (houdt fles in de hoogte) Vodka... van Rusland...
- ROBERT (bekijkt Nest als clown, zegt dan maar in hoorn) ...de cirk van Moskou!
- STANS Op z'n Amerikaans! Terreteiteim!!!!

DOEK

